Ludas Matyi

II. évfolyam, 29. (61.) szám. **SZATIRIKUS HETILAP** Budapest, 1946 julius 28

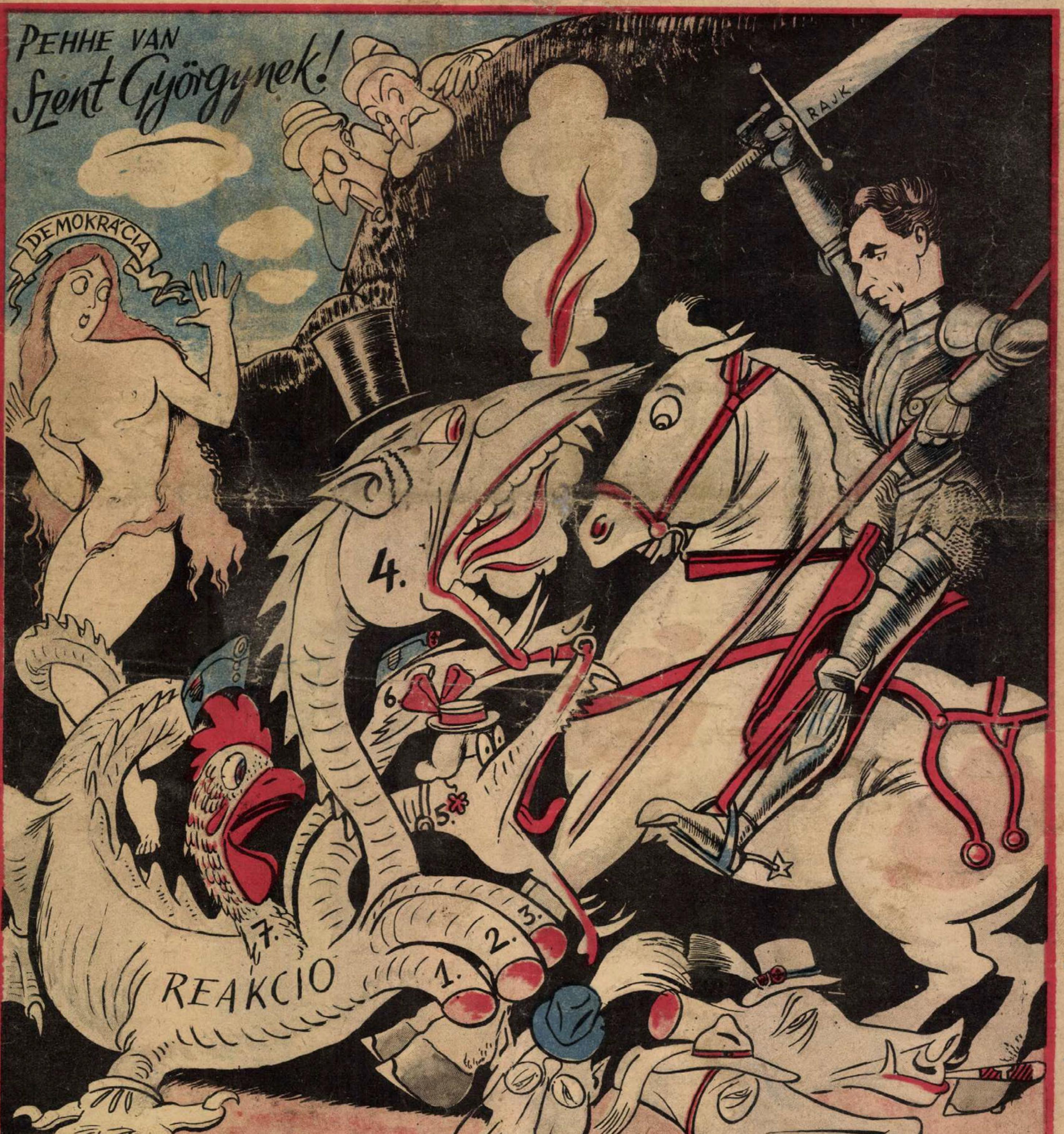

PEHHE VAN Szent Györgynek!
DEMOKRÁCIA
RAJK
4.
6.
5.
7.
3.
2.
1.
REAKCIO
ÁRA: 20 MILLIÓ ADÓPENGŐ

— Három fejét már levágtam, erre a negyedik bizalmatlanságot szavaz…

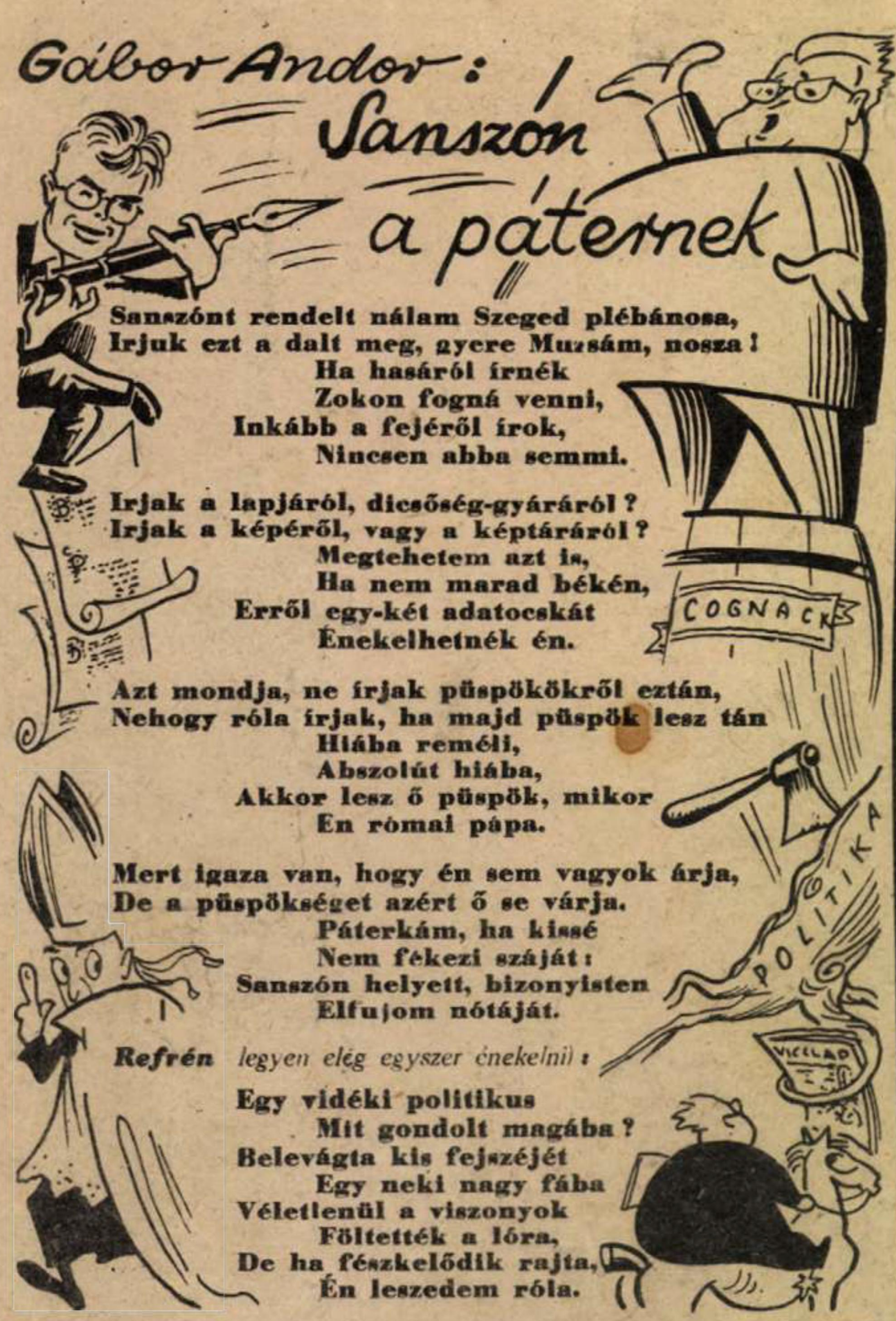

COGNACK
POLITIKA
VICCLAP

Gábor Andor: Sanszón a páternek

Sanszónt rendelt nálam Szeged plébánosa,
Irjuk ezt a dalt meg, gyere Muzsám, nosza!
Ha hasáról írnék
Zokon fogná venni,
Inkább a fejéről írok,
Nincsen abba semmi.

Irjak a lapjáról, dicsőség-gyáráról?
Irjak a képéről, vagy a képtáráról?
Megtehetem azt is,
Ha nem marad békén,
Erről egy-két adatocskát
Énekelhetnék én.

Azt mondja, ne írjak püspökökről eztán,
Nehogy róla írjak, ha majd püspök lesz tán
Hiába reméli,
Abszolút hiába,
Akkor lesz ő püspök, mikor
Én római pápa.

Mert igaza van, hogy én sem vagyok árja,
De a püspökséget azért ő se várja.
Páterkám, ha kissé
Nem fékezi száját:
Sanszón helyett, bizonyisten
Elfujom nótáját.

Refrén *legyen elég egyszer énekelni)* **:**

Egy vidéki politikus
Mit gondolt magába?
Belevágta kis fejszéjét
Egy neki nagy fába
Véletlenül a viszonyok
Föltették a lóra,
De ha fészkelődik rajta,
Én leszedem róla.

A 7 legviccesebb vicce

Egy társaságban a Kacsirek-házaspárról beszélgetnek.

— Én nem értem — mondja valaki —, mi van ezzel a Kacsirekkel. Azelőtt folyton veszekedett a feleségével, egy idő óta pedig állandóan „aranyom“-nak nevezi.

— Ezt nem érti? Abban bízik, hogy csak 100 grammot tarthat meg belőle.

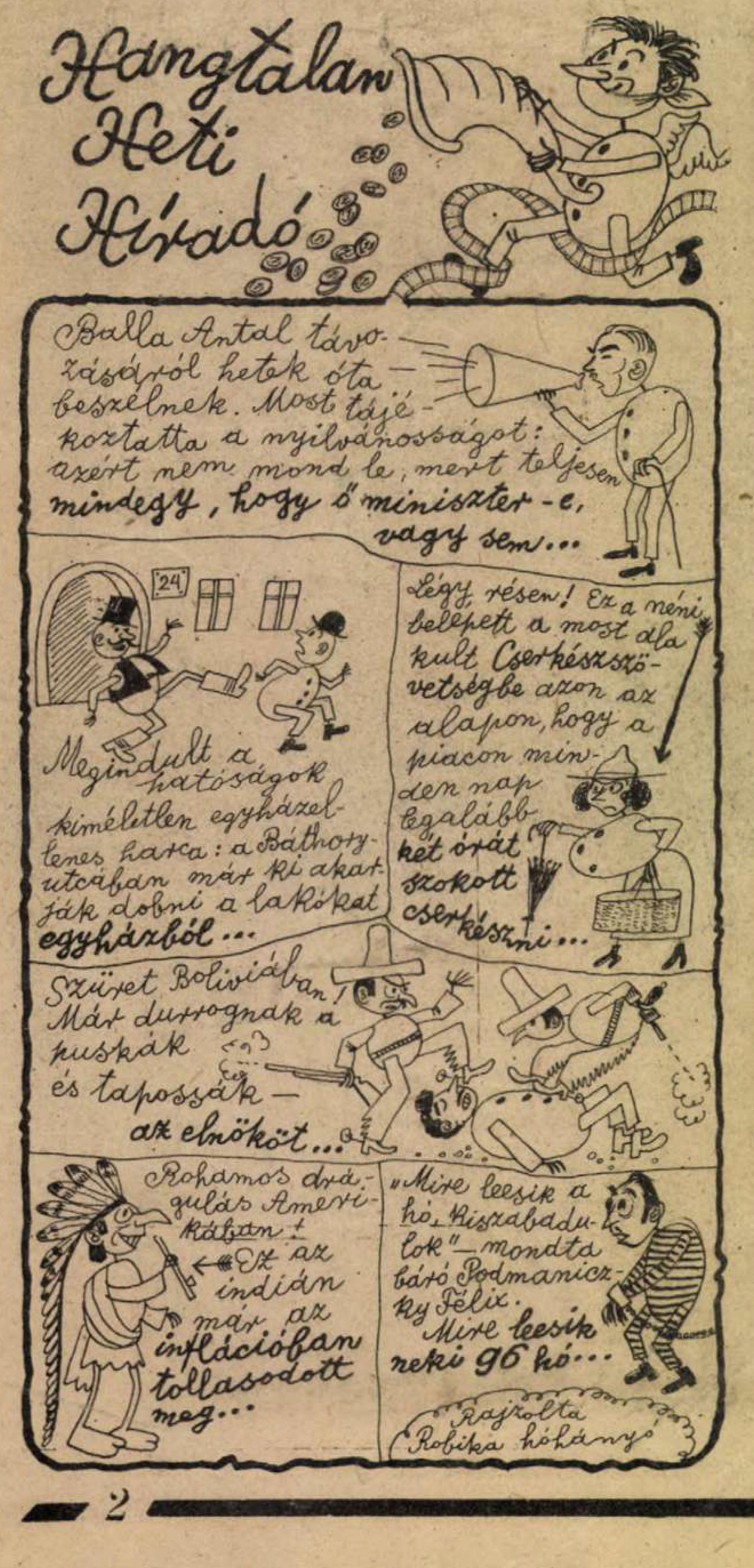

Hangtalan Heti Híradó
Balla Antal távozásáról hetek óta beszélnek. Most tájékoztatta a nyilvánosságot: azért nem mond le, mert teljesen mindegy, hogy ő miniszter-e, vagy sem...
24
Megindult a hatóságok kíméletlen egyházellenes harca: a Báthory-utcában már ki akarják dobni a lakókat egyházból...
Légy résen! Ez a néni belépett a most alakult Cserkészszövetségbe azon az alapon, hogy a piacon minden nap legalább két órát szokott cserkészni...
Szüret Bolíviában! Már durrognak a puskák és tapossák — az elnököt...
Rohamos drágulás Amerikában! Ez az indián már az inflációban tollasodott meg...
„Mire leesik a hó, kiszabadulok" — mondta báró Podmaniczky Félix. Mire leesik neki 96 hó...
Rajzolta Robika hóhányó

Nahát!

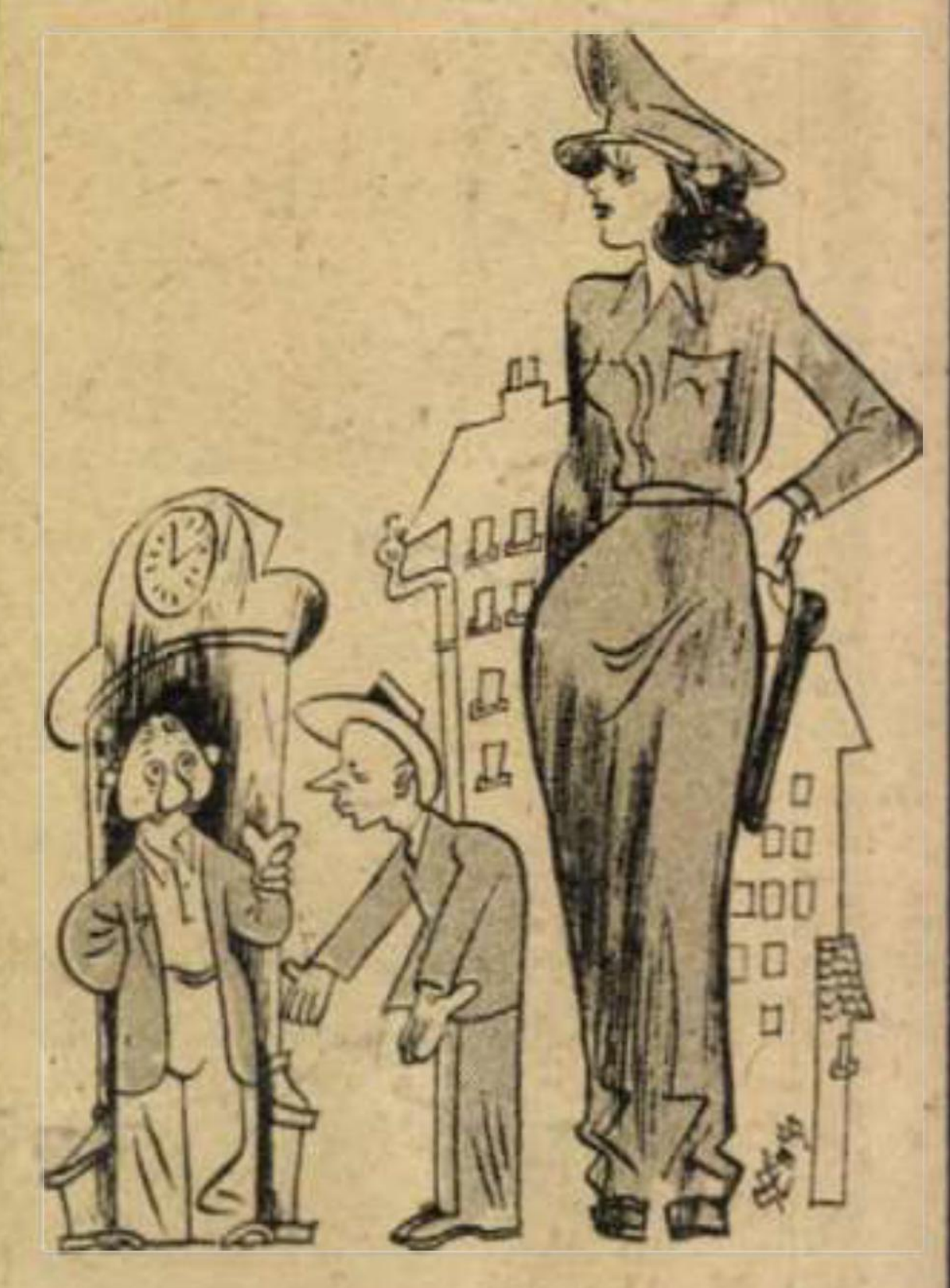

— Mit néz maga? Nem látott még rendőrt?!

Angyalföldön

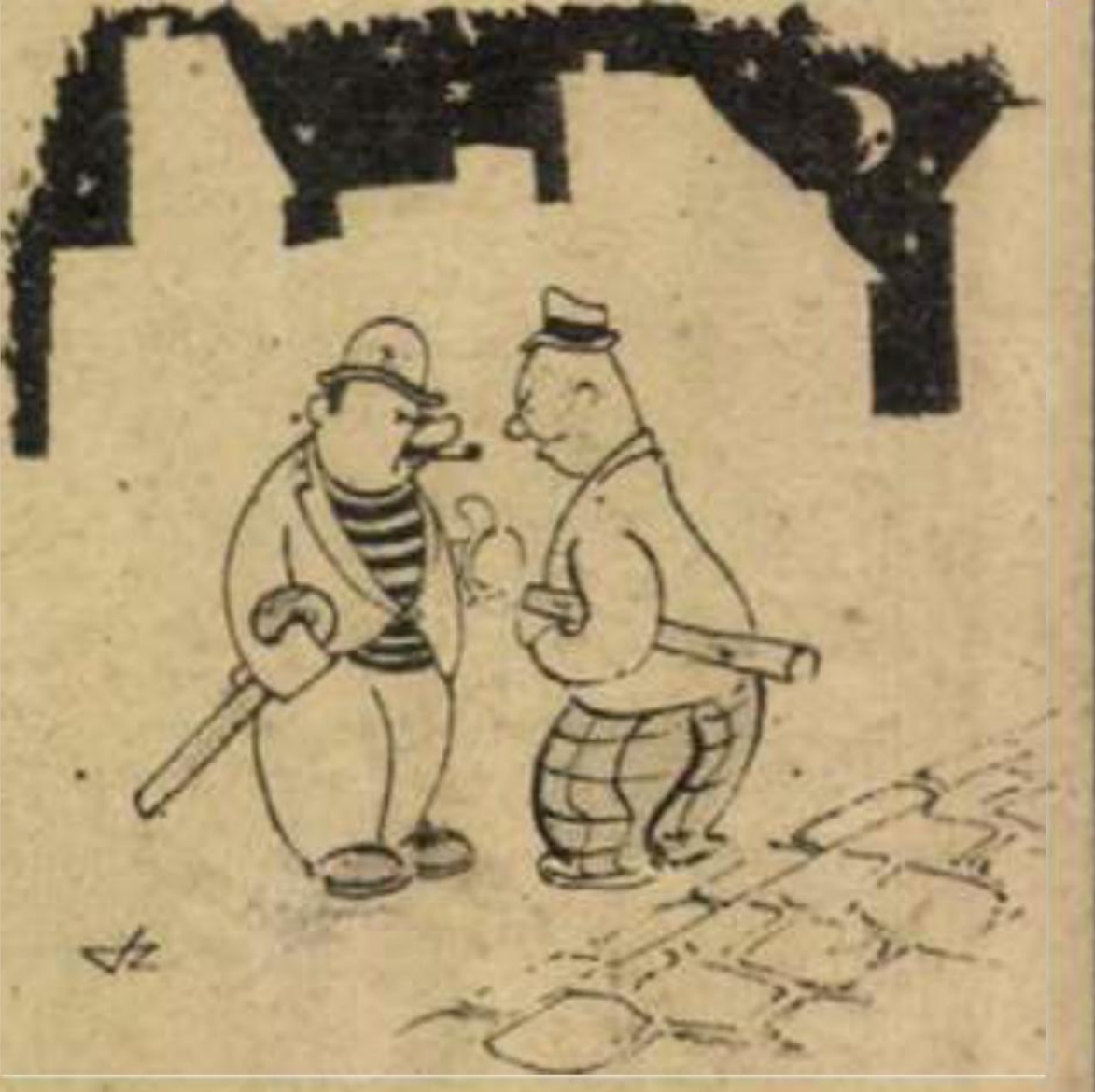

Mit beszéltél a pofával?

— Megkérdeztem tőle hány óra van...

— Mutasd az óráját.

Tyúkésszel

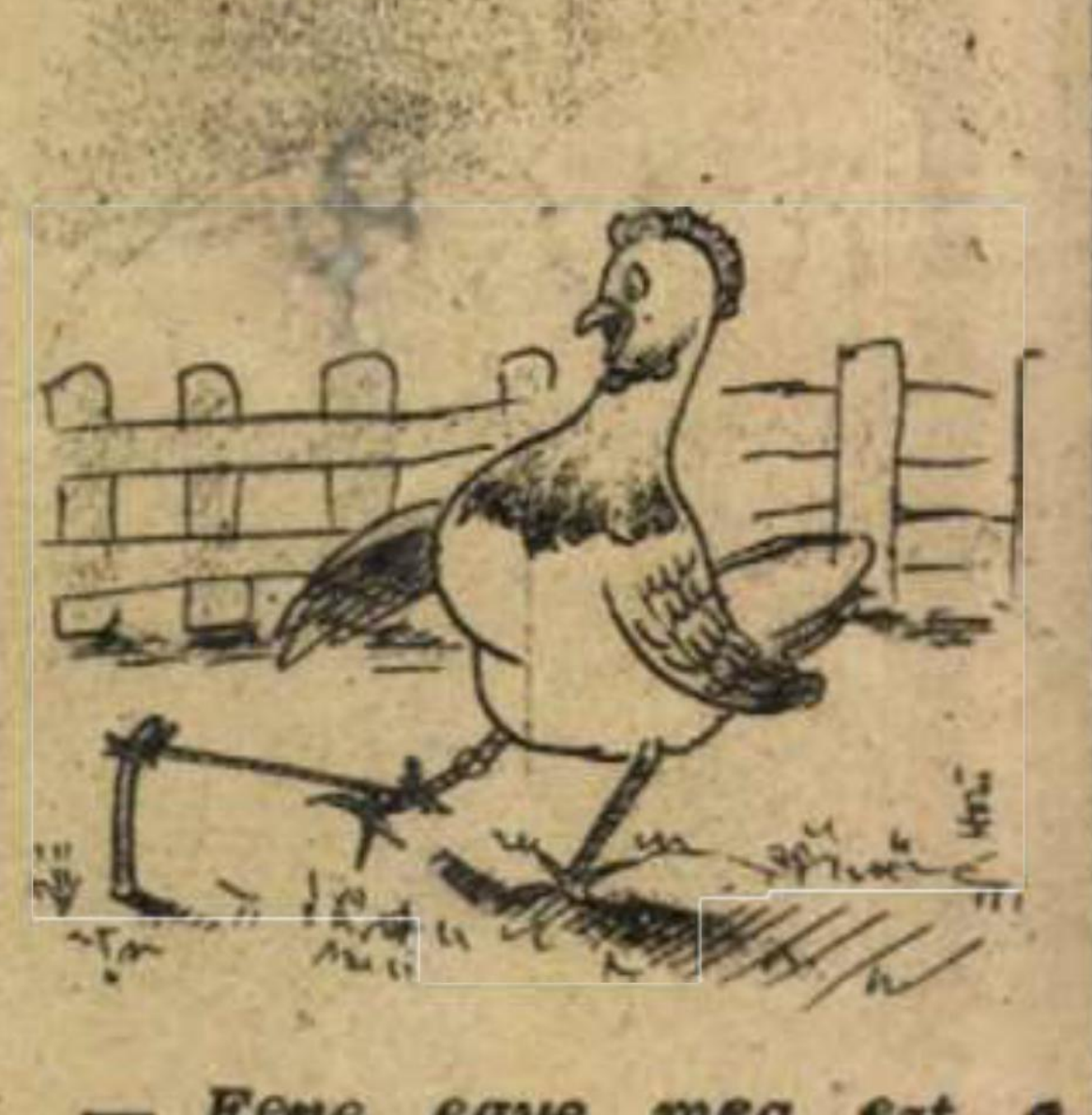

— Fene egye meg ezt a kötött gazdálkodást.

◆

Megrögzött agglegény

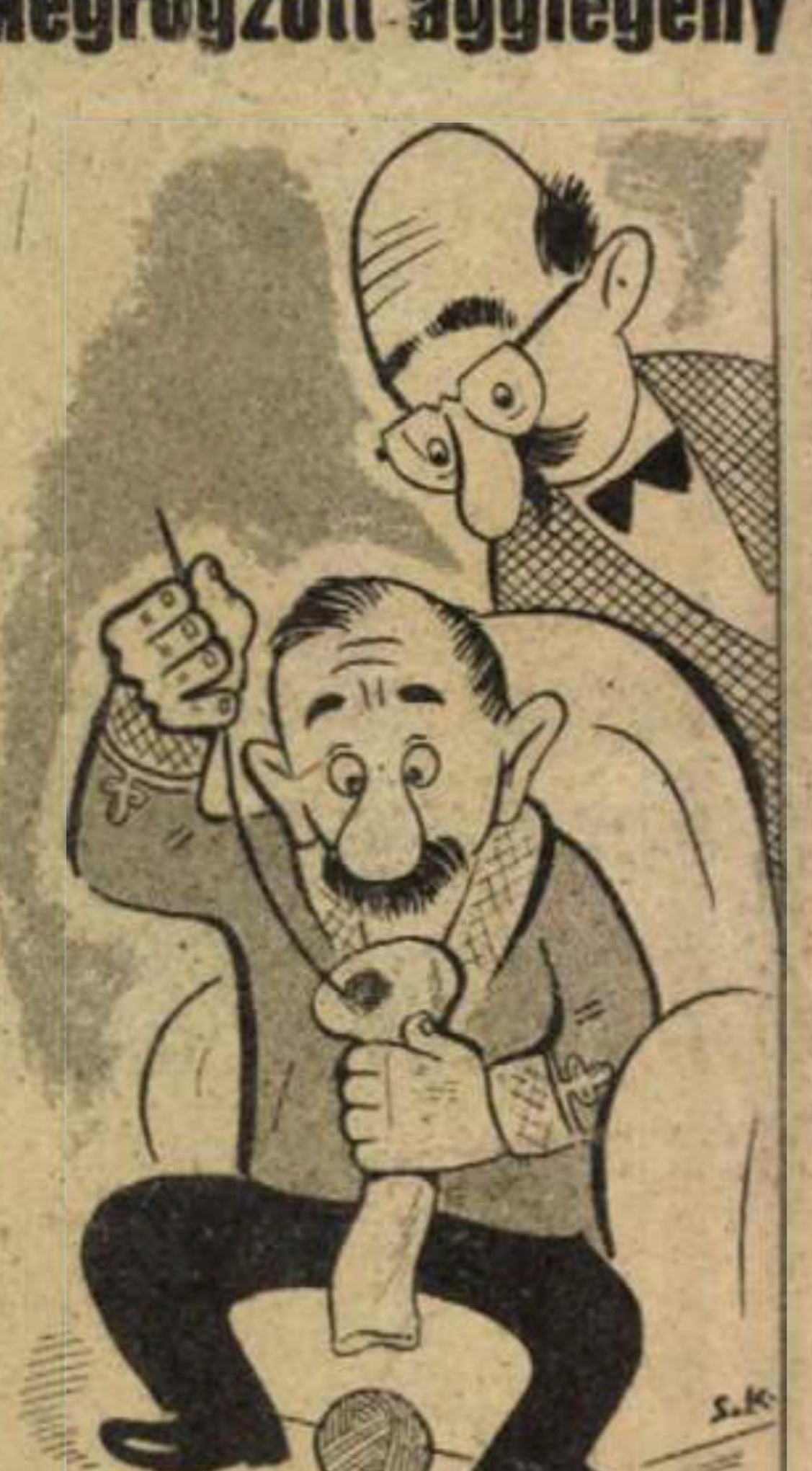

— De Kacsirek úr! Most nősült és egyedül stoppolja a harisnyáját...?!

— Na hallja! Azért még nem adtam fel az önállóságomat!

Tudja már?
BENJAMIN ISTVÁN
V., Nádor-utca 20.
Arany, óra, ékszer
vétel, eladás, csere

2 nyilatkozat 1 hercegprímástól

1.

Kunmadarason kiírtottak néhány zsidót!

Mindszenty nyilatkozata:

2.

A belügyminisztériumban kiírtottak néhány fasiszta szövetkezést!

Mindszenty nyilatkozata:

Ez ellen a pogrom ellen a legélesebben tiltakozom!

Amerikai csomag

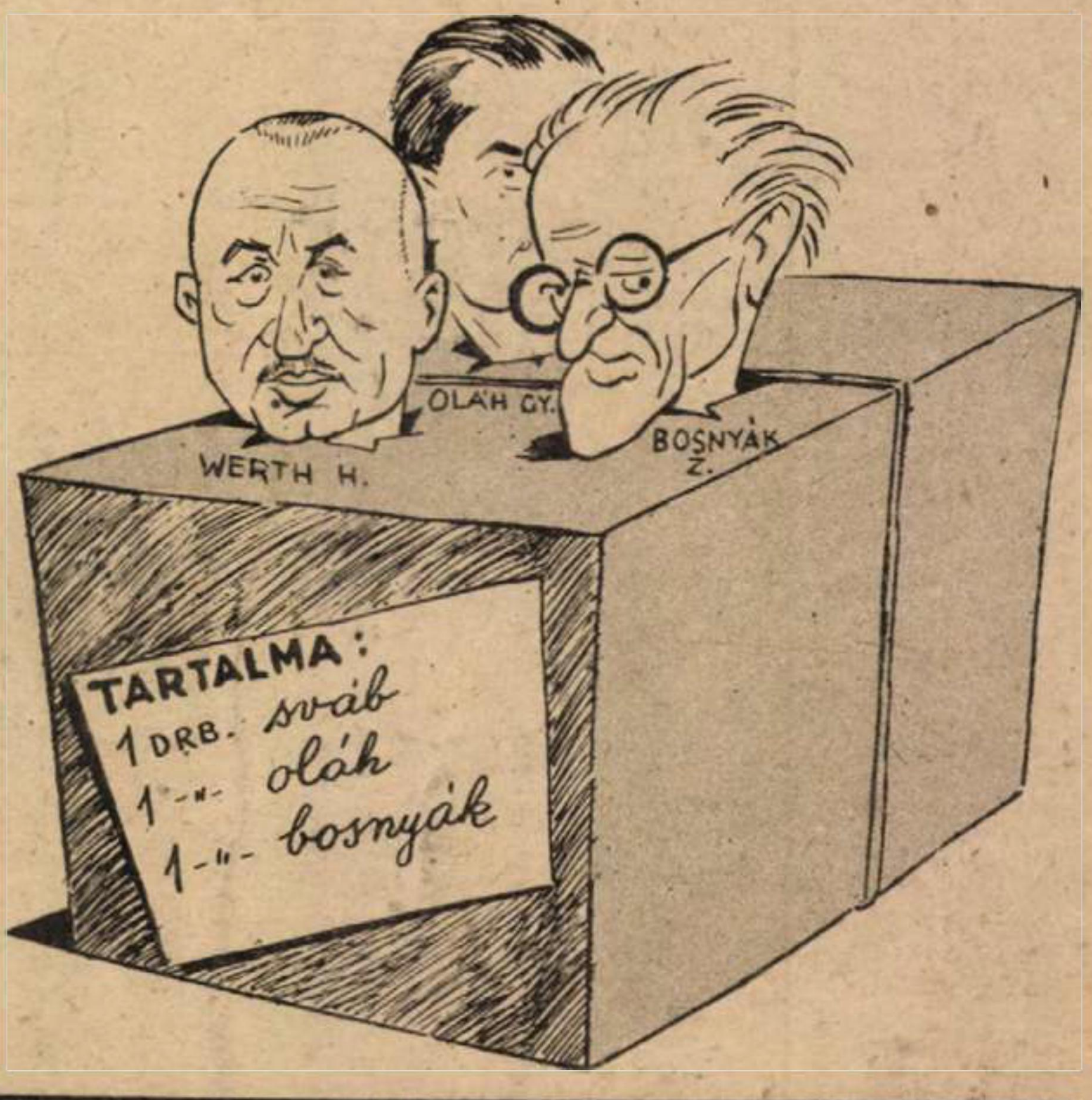

WERTH H.
OLÁH GY.
BOSNYÁK Z.
TARTALMA:
1 DRB. sváb
1 -"- oláh
1 -"- bosnyák

VÉDEKEZZEN IGY!

Receptek kezdők számára

A) A demokrácia védelméről szóló törvény megszegője

— Én, elnök uram? Márminthogy én? Tizezer tanu van, aki nem hallotta, hogy mondtam a terhemre rótt mondatokat, ezzel szemben kettő van, aki hallotta. Azt a két urat én soha nem is láttam, másodszor a velük való beszélgetéseim teljesen politikamentesek voltak, harmadszor pedig minden politikai megnyilatkozásomat félreértették. Mindössze annyit mondtam nekik, hogy háború lesz. Na és nem lett? Hat évig tartott és teljesen tönkretett bennünket. Hogy tetszik mondani, hogy én ezt a háború után mondtam? Na és? Ez is csak azt bizonyítja, hogy én nem szeretek elhamarkodottan előre nyilatkozni.

B) Pogrom-résztvevő

— Én csak tehetetlen báb voltam a Böczögő Nagy Jeromos kezében. Azt kiáltotta, hogy ki a piactérre, akkor vakon mentem ki a piactérre. Aztán azt kiabálta, hogy fogd meg a zsidót, erre megfogtam a zsidót. Akkor azt kiabálta, hogy üsd a zsidót, erre ütöttem a zsidót. Azt kiabálta, hogy taposd ki a zsidó belit, erre kitapostam a belit. Csak akkor kaptam észbe, amikor már túlzásba vitte a dolgot és azt kiabálta, hogy adjam meg azt a félkiló dohányt, amit tavaly télen kölcsön kért tőlem...

C) Valutázó

— Hogy tetszik mondani, alhadnagy úr? Hogy valuta? Énnálam? Haha, kacagnom kell. Jó pofának tetszik lenni az alhadnagy úrnak, még hogy énnálam valuta, vilivaluta, hát vicces ember az alhadnagy úr, meg kell pukkadni a röhögéstől. Ki tetszik kutatni a zsebemet? Tessék csak nyugodtan, az én lelkiismeretem tiszta. A jobbcipőmet is? Tessék csak nyugodtan, a zoknim is tiszta. De a balcipőmet hagyják, a mindenségit, mert az már az emberi méltóságomba ütközik! Hogy tetszik mondani? Az ki van zárva. Dollárt, az én cipőmben? Jé, hát így néz ki egy dollár?

D) Pogromfelbújtó

— Egy-két embert megöltem, az kétségtelen, de azok csak zsidók voltak, akiket épolyan embernek tartok, mint magamat. A bíróság igazságosságára appellálok és kérem szigorú megbüntetésüket.

E) Fegyverrejtegető

— Az én házamban nincs fegyver kérem. Ja, ez a vacak? Hát ezt csak nem nevezhetem fegyvernek! Hát fegyver ez például az atombombához viszonyítva, ez a kis géppisztoly? Különben sincs hozzá csak egy napra való töltény, én nem is értem a kisfiamat, ha egyszer két napig kéne lövöldöznünk egyfolytában, a legnagyobb zavarba jönnék. Ja, ezek? Itt még csak egy pár vacak kézigránát van, de ne tessék már olyan háklisnak lenni, hiszen olyan ritkán használjuk...

Csendélet Magyarhomoródon

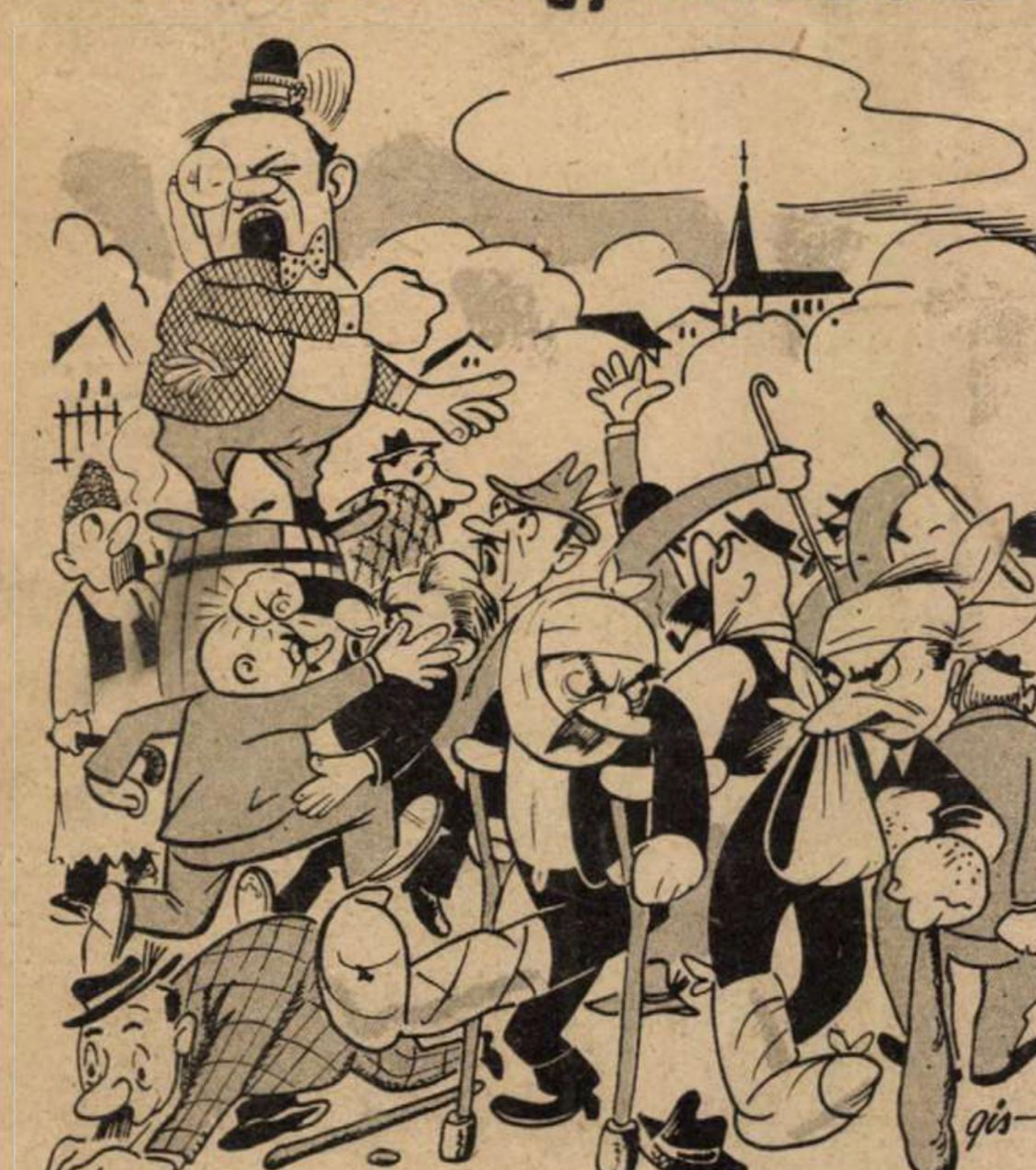

Kisgazdapárti szónok: Dirrdurr bele fiúk! Az a célunk, hogy Magyarország ismét a kultúra, a béke és a rend országa legyen ...

Konjunktura!

— Azt hiszem, elseje után jól megy majd a fogorvosoknak.

— Miért gondolja?

— Mindenki a fogához fogja verni a forintot.

Csak nem?

— Mondja csak, miért lett Eszperantó-utca a Kender-utcából?

— Mert mint Kender-utcát már mindenki ismerte.

Kalotról vagy rosszat, vagy semmit

— Hallotta, oszlásnak indult a KALOT.

— Hogy-hogy? Meghalt?

— Nem. Nagyon is élt.

Szegény Ödön

Sötét ödön elkeseredetten panaszkodik Kelemennek:

— Kétségbe vagyok esve. Hova dugjam a dollárjaimat augusztus elseje után?

— Szolgáltasd be — ajánlja Kelemen.

— Nem tehetem a családom miatt. Kell, hogy maradjon nekik valami kis vagyon, ha engem dollárrejtegetésért felakasztanak.

Ki a legény a csárdában?

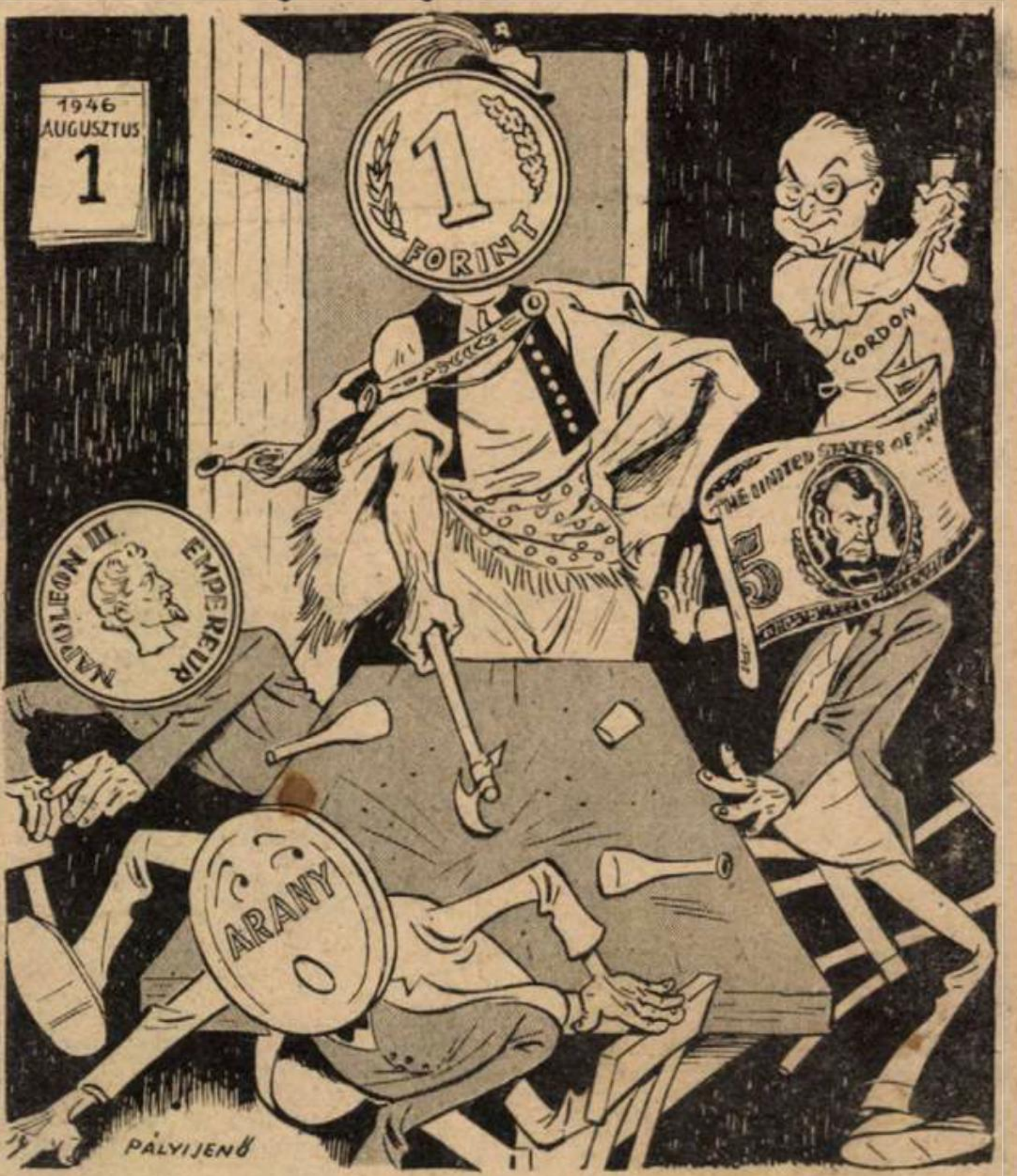

FORINT: De most aztán ki innét!

Pedlow kapitány

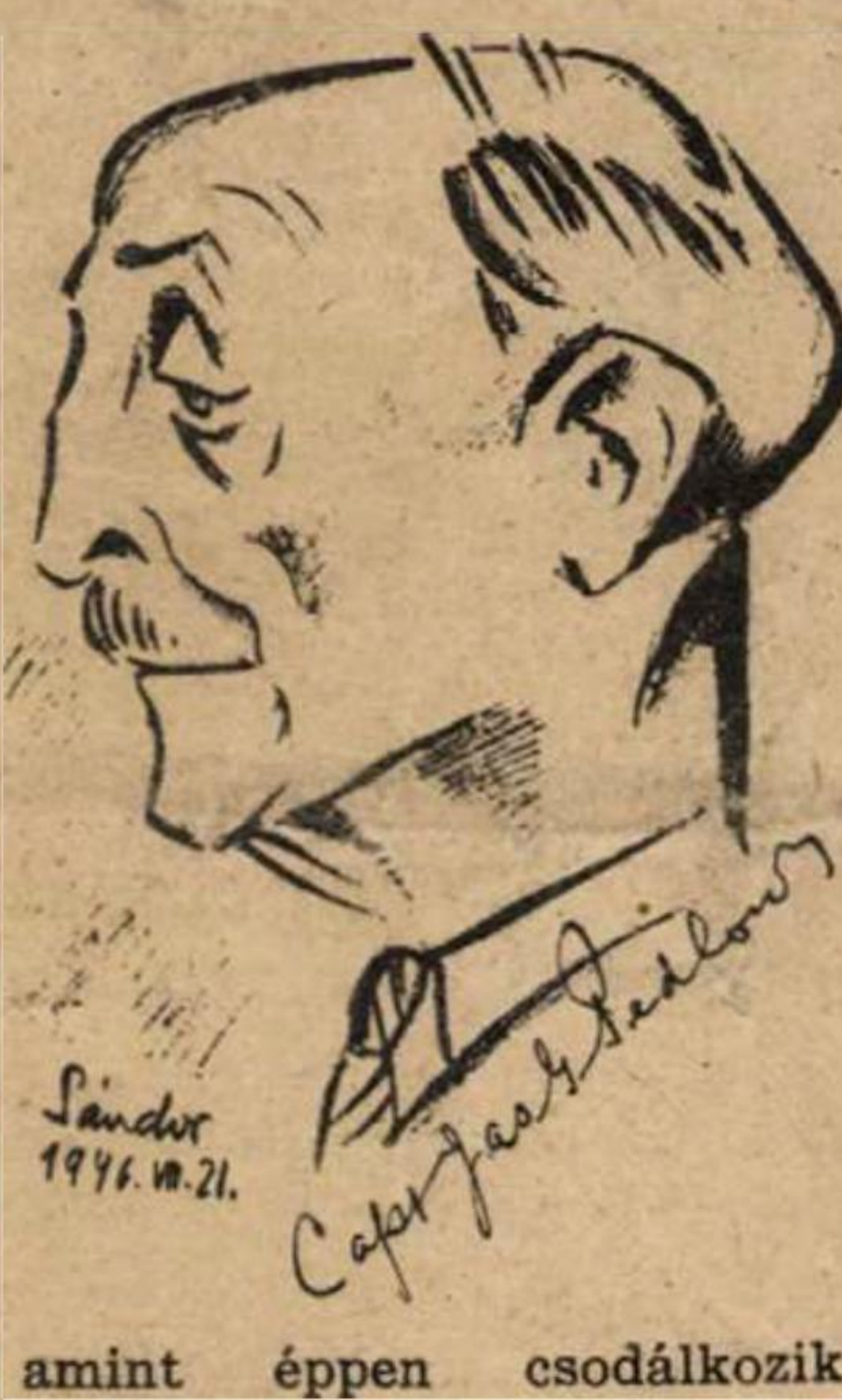

amint éppen csodálkozik azon, hogy a háborút hadüzenettel mindig Magyarország kezdi, s neki kell ínségakcióval befejeznie.

Irigyelnivaló ember

— Mit csinált tegnap este, Kenéz úr?

— Megnéztem a Vacsorát Budán.

— Jó magának. Én már hetek óta nem láttam vacsorát.

Vigyázat! Pikáns!

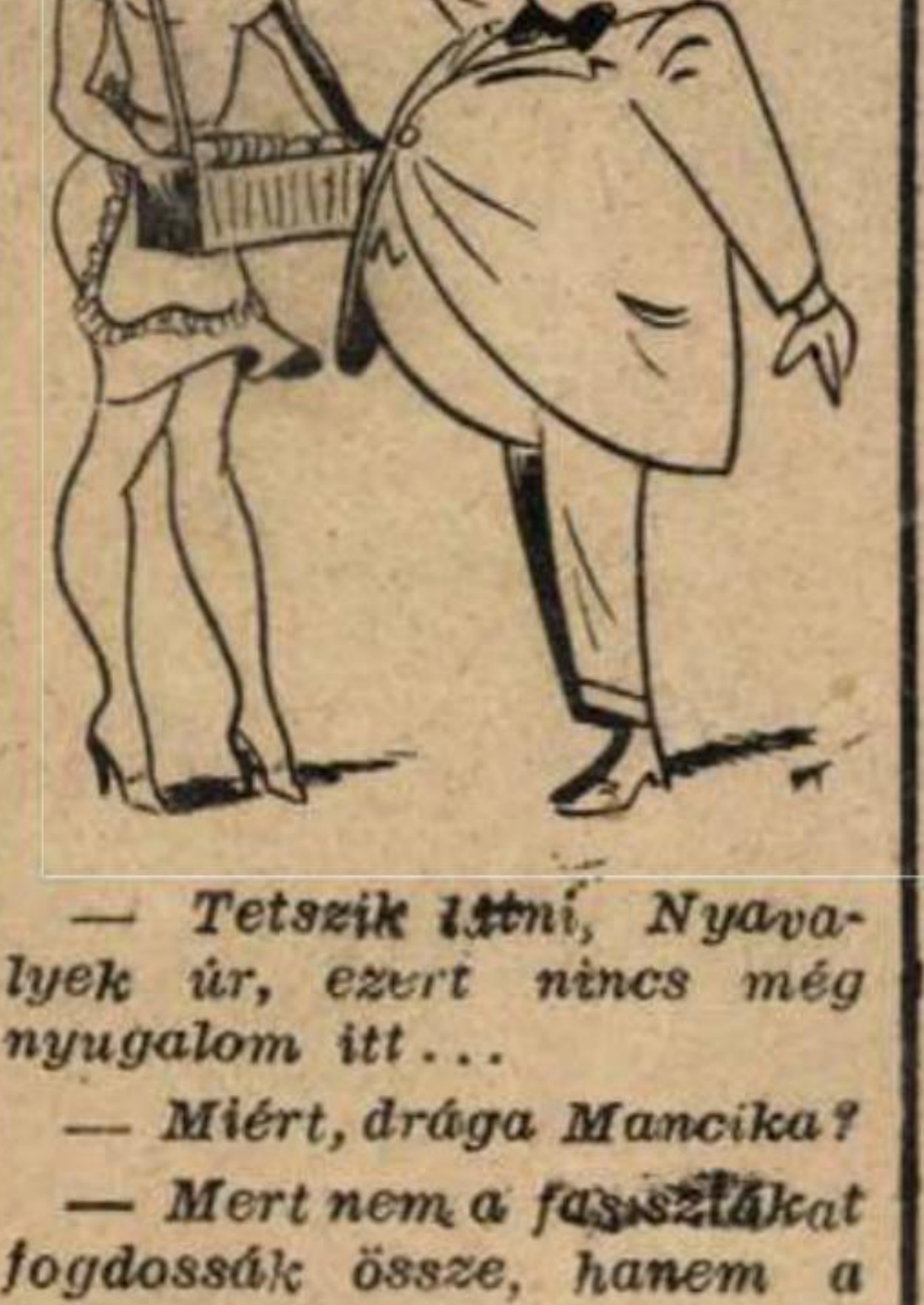

— Tetszik látni, Nyavalyek úr, ezért nincs még nyugalom itt ...

— Miért, drága Mancika?

— Mert nem a fasisztákat fogdossák össze, hanem a kenyereslányokat.

Mennyi lesz?

Irta: Gergely Miklós

1.

Nem is szívesen kezdek bele ebbe a történetbe. Az emberek ezerszámra fognak majd feljönni a szerkesztőségbe és felháborodottan fogják a szememre lobbantani, hogy a történetet tőlük plagizáltam, velük történt meg, hajszálra így, csak egy kicsit elrontottam a megírásnál.

2.

Tegnap este beállított hozzám Jódlics, a segédházfelügyelő.

— A szemétért? — kérdeztem; mert optimista vagyok.

— Á — legyintett keserűen. — A szemetet a mult hónapban vittem le. Érdekesebb dologról van itt szó, Krampács úr — mondta és bizalmasan a fülemhez hajolt. — Meg van állapítva a forintfizetés, a sógorom mondta, az ért hozzá, kereskedőember, télen sülttököt szok árulni. A Krampács úr havi száztizenkét forintot fog kapni.

— Száztizenkét forintot? — kérdeztem felcsillanó szemmel, mert ismertem a vicénket, nem volt szavajátszó ember. — Az mennyi?

3.

Ám mielőtt válaszolhatott volna, belépett Branyiszkó úr, a szomszédom.

— Na, örüljön Krampács — monda fölényesen. — Meg van állapítva a forintfizetés.

— Tudom — feleltem. — A Jódlics úr már közölte. Száztizenkettőt fogok kapni.

— Az eszetokját a Jódlicsnak — mondta Branyiszkó úr. — Kétszázhét forint egy hónapban, se több, se kevesebb. Autentikus. Nem mondok többet, csak annyit, hogy a feleségem nagybátyja szedő a *Szabad Szónál.*

4.

Most már drámai gyorsasággal peregtek az események. Belépett Kredenc Aurél a feleségével és a kisfiával és közölte, hogy kétszáznegyven havonta, az apjától hallotta; a felesége viszont közölte, hogy háromszázhat, az apósától hallotta; ám a kisfiúk megmondta kereken, hogy háromszáznegyvennégy forint húsz, amit az apai nagyapjától tudott. Akkor bejött Bregyó úr és közölte, hogy négyszáz.

Örültem, hogy így emelkedik a fizetésem, de aztán hirtelen megdöbbentem.

Mi ez?

Tíz perc alatt száztizenkettőről négyszázra ment fel! Inflácionálódik a forint, vagy én őrültem meg?

A forinttal nem lehet baj; tehát velem van baj.

Mindig is gyanús voltam magamnak; volt már ilyesmi a családunkban. Szegény nagybátyám egy szép napon egészen váratlanul kijelentette, hogy ő Leghorn-kakas; pedig előzőleg húsz évig azt mondta, hogy Orpington-tyúk.

5.

Akkor azt álmodtam, hogy megiestem Vas Zoltánt a Gazdasági Főtanács kapuja előtt. Olyan kicsi volt, hogy csak a bokámig ért; én viszont egy fejjel magasabb voltam nála

— Mennyi lesz a fizetésem forintban? — hajoltam le hozzá.

Ijedten nézett fel rám, nagy, ártatlan szemmel.

— De bácsi kérem — mondta szégyenkezve —, én még kisfiú vagyok, én még csak a trilliósokat ismerem, nem tudok eligazodni ezeken a kis számokon ...

6.

Másnap Mangán úrral találkoztam, aztán Berber úrral, Kelempásznéval es az öreg Bibircsókoviccsal. A fizetésem felment nyolcszáz forintig, majd meglepetésszerűen leesett havi nagyvennyolc forintra. Ekkor elmentem az elmeorvoshoz. Köszönés helyett kukorékoltam, hogy tiszta bort öntsek a pohárba, mire udvariasan visszakukorékolt.

Az a helyzet, főorvos úr — kezdtem és még egyet kukorékoltam a biztonság kedvéért, de ő közbevágott.

— Várjon egy pillanatig, Krampács úr, mielőtt áttérnénk a vizsgálatra — mondta és ő is kukorékolt még egyet. — Maga okos ember, biztosan tudni fogja: mennyi lesz egy VII. fizetési osztálybeli főorvos fizetése forintban?

Beteg-ügy

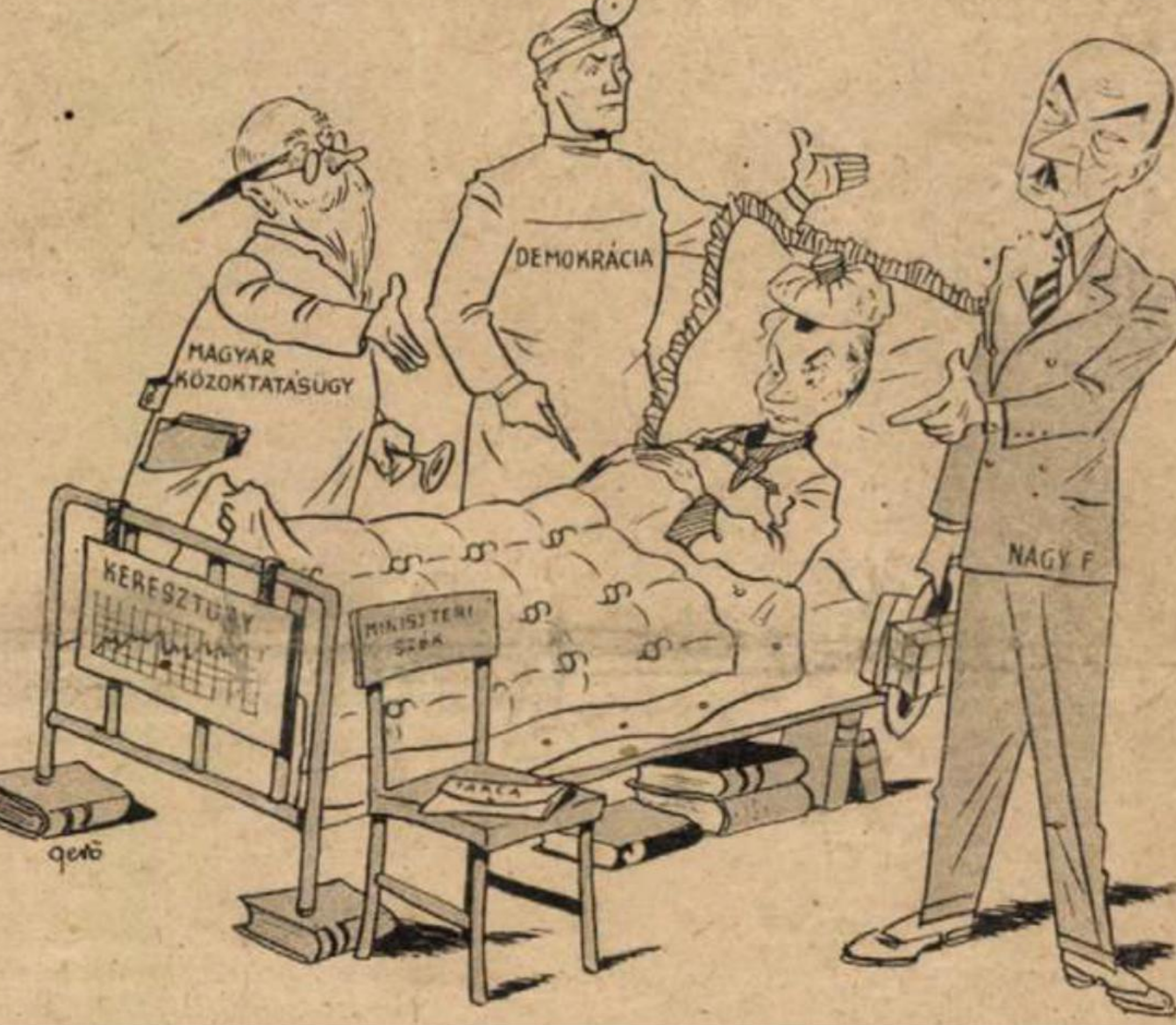

Első orvos: Mi már lemondtunk róla.

Nagy Ferenc látogató: És ő?

Második orvos: Ő nem akar lemondani.

ATOMBOMBAKISÉRLET

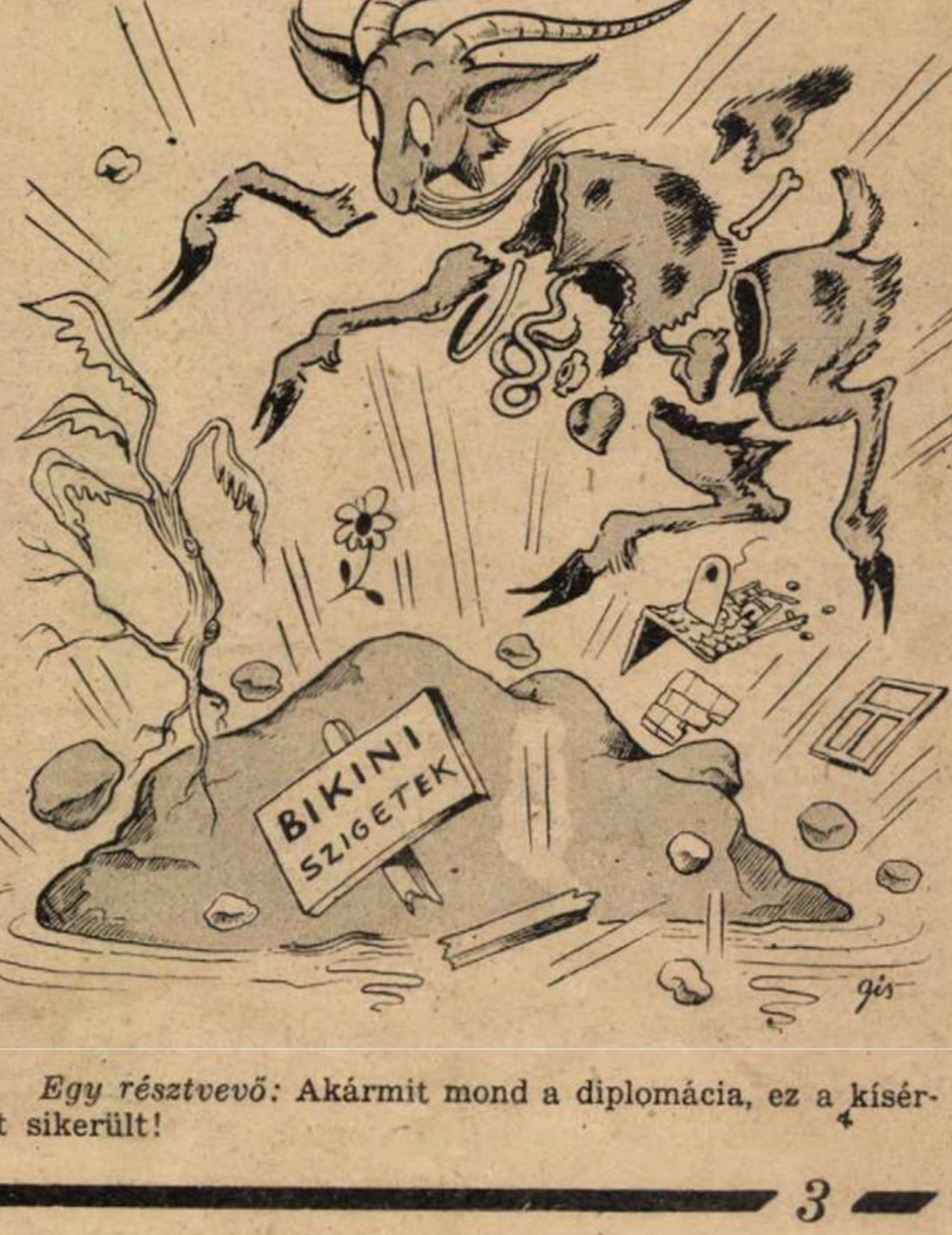

Egy résztvevő: Akármit mond a diplomácia, ez a kísérlet sikerült!

Késő bánat

Az ujságírók UNRRA-csomagjaiból virágkereskedők, bankigazgatók és fasiszta ujságírók részesültek.

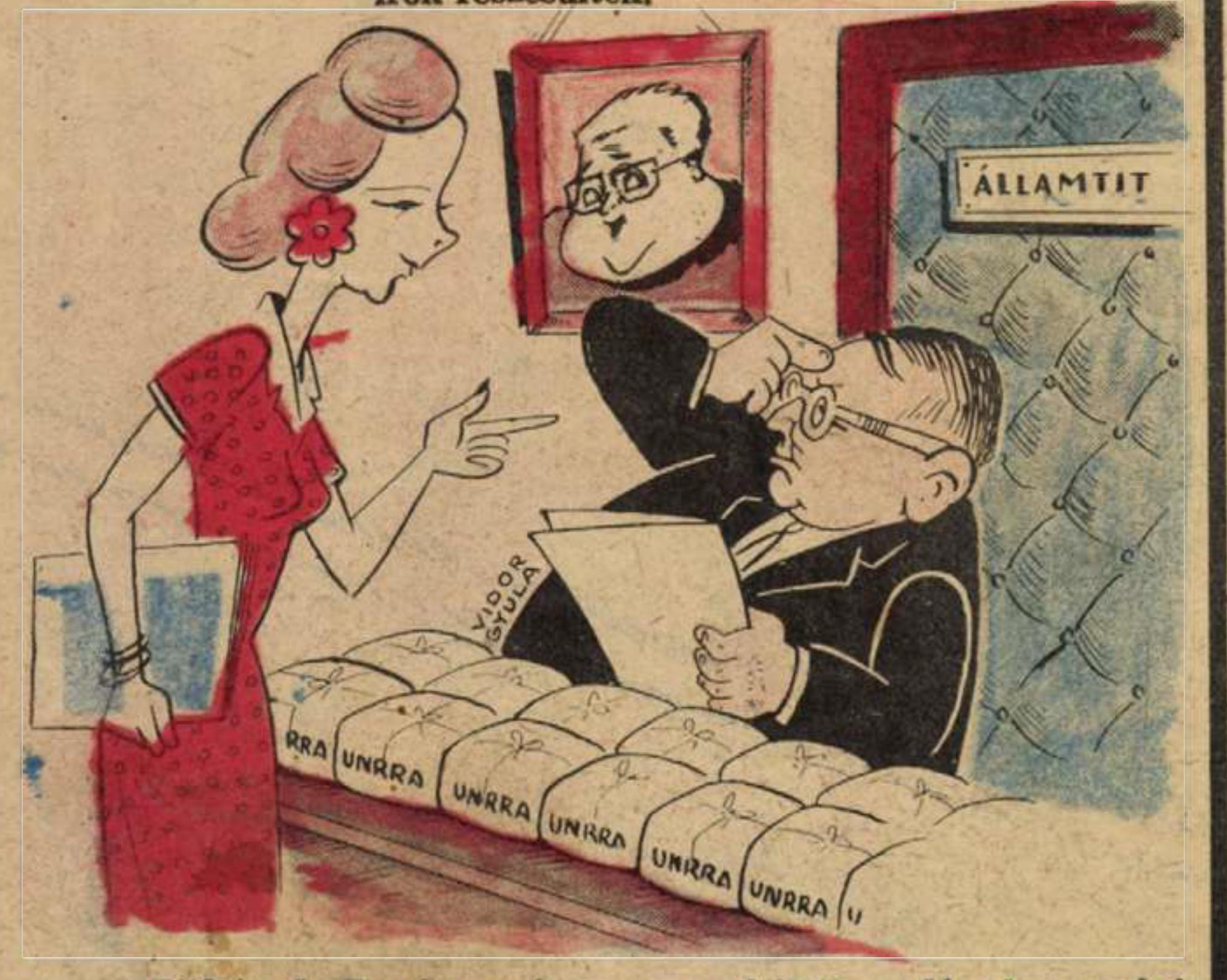

Titkárnő: Tanácsos úr, nagy a felháborodás, hogy régi, érdemes ujságírók nem kaptak UNRRA-csomagot.

Vidor Gyula: Szent ég! Kolosváry Borcsát csakugyan kifelejtettem!

1001 ÉJSZAKA 1946-ban

Élt egykoron a kies Bagdad városában egy derék igazhívő, Ali ben Omár nevezetű. Egyszer, amint az erdőben sétált, találkozott Pari Banu tündérrel, akinek a kocsija a sárba ragadt. Ali kihúzta a kocsit a kátyúból, mire a jó tündér megkérdezte:

— Mit kívánsz, ó derék Ali?

— Pénzt, sok pénzt — sóhajtotta Ali.

— Meglesz — mosolygott a tündér és betartotta a szavát: másnap megkezdődött Bagdadban az infláció. Félév mulva már trilliókban számolt a derék Ali és mégsem volt boldog.

Elkeseredésében megint kiment az erdőbe, ezúttal azért, hogy felakassza magát. De mit tesz Allah, az utolsó pillanatban megint megpillantotta a tündért, aki megint sárbaragadt a kocsijával. Csupa megszokásból is, megint kiszabadította és a tündér megint megkérdezte, hogy mit kíván.

— Szabadíts meg ettől a sok piszok pénztől — kérte Ali.

— Jó — mondta a tündér és szavának állt. Másnap megszűnt az infláció. Harmadnap Ali elvesztette az állását. Tíz napig koplalt, aztán megint kiment az erdőbe. A tündér természetesen megint ott volt a sárbaragadt kocsijával és Ali újra kihúzta őt, aztán azt mondta:

— Előbb sok volt a pénzem, azért éheztem, most nincs, azért éhezek. Hát mit csináljak?

— Ja úgy? — kacagott a tündér. — Te jól akarsz élni? Hát miért nem beszélsz értelmesen? Nem pénzkérdés ez, barátom!

Szólt és beprotezsálta Alit egy internálótáborba.

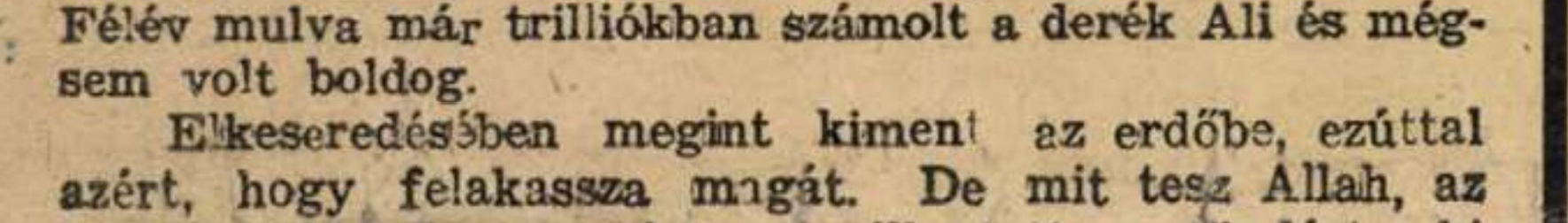

A város peremén

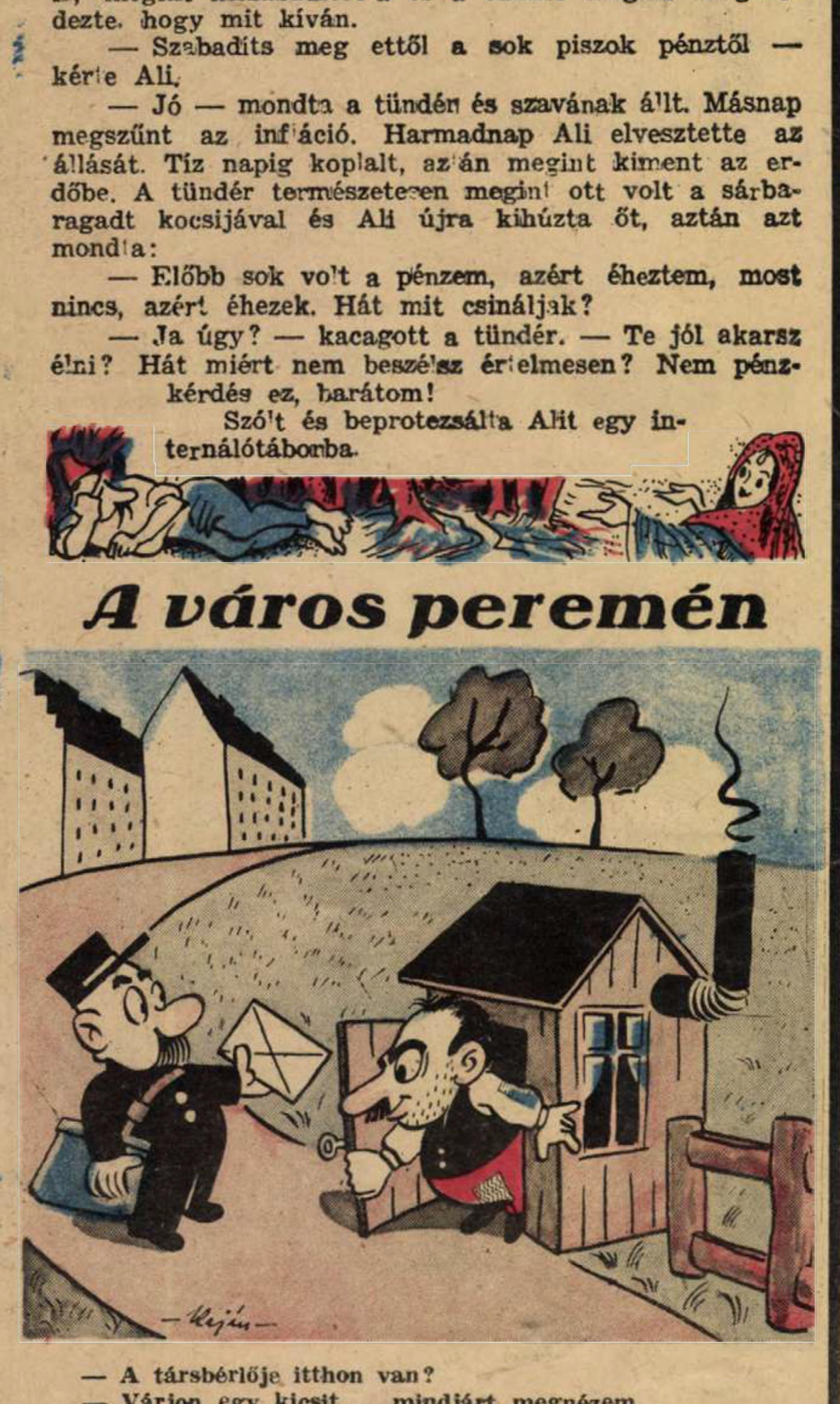

— A társbérlője itthon van?
— Várjon egy kicsit... mindjárt megnézem.

Taszajtó Nagy Gergely
esete a repülőbizottsággal

— Minek örüsz má megen, te Gergely?

— Má hogy a fenébe ne örünék, mikor meggyütt a faluba a repülőbizoccság.

— Repülőbizoccság? Ammeg hogy níz ki?

— Az ugy niz ki, hogy kiduggyák a fejüket a kössigháza ablakán, oszt ordítanak, hogy hajják emberek, horgyák el magikat innét, e nem cirkusz, mi most itvend rendet csinyálunk, mer bélistára tesszük a rejakcijósokat hajják, de ketten azir gyüjjenek be segítteni. A Suvasztó Peczek ment be meg én, gonduhatod, hogy jólesett a megtiszteltetís, hogy segíthetek a rejakció ellen. Montam az elnöknek na csak tessik megmutatni, mejjik piszkos rejakcijóson kezgyem, ugy kivágom in, hogy a nevit is eefelejti. Aszongyajaz elnök észné legyen kend Gergely, ha nehezire esik is, horgyák csak be a szíkeket, osztán mennyen ki a konyhára segítteni. Jó van, gonduttam, ezek most gyürtik az erőt, mentü többet ozsonnáznak, annu nagyobb lesz bennük az indulat, hár csak hortam fő a sunkát meg a kalbászt, de akkor örütt igazán a szivem, mikor keztük bevinni a borokat. Jóféle veres bor vót hallod, attu gyün az erő. Na gonduttam mikor mán a harmadik litert itták, kár neked hazajönni te piszkos rejakcijós jedző, ha eszed vóna eebujdosná, mielőtt ezek itvend átharaptyák a torkodat, mer hogy igy lesz, abba nincs kécscség, láttam amikor az elnök megigazgatta a hamisfogát. Akkor meggyütt a jedző, bikacsök vót a kezibe. A bizoccság elnöke felugrott, ahogy meglátta, oszt rákajátott mongya csak hajja, nagyon ismerős nekem a maga pofája, nem vót maga negyvennígybe a nyilaspártba? A jedző elsáppatt oszt aszonta, hogy ha mán megismertik, ü nem tagaggya. Aszonta az elnök akkor keblemre testvír, mer én is abba vótam. Megcsókutták egymást, de akkor az elnök aszonta várgyá csak, elébb essünk túl az igasságon, tisztellek, becsüllek, de az mégse megy, hun csavarogtá, hogy egisz nap nem vagy benn a hivataloďba? Aszondi a jedző ekkis grimbuc vót a faluba, a balódalijakat vertük. Aszondi az elnök ammán más, há mér nem mondod, hogy hivatalos ügybe vótál? No aszongya a jedzőnk csókulom a szívedet, abszolut ember vagy Kázmér, há mivel hálájjam meg azt a büdös nagy jóságodat? Nem teszen az egy őtist se, monta az elnök, kőcsönbe megy ez, mer in meg a szomszéd faluba vagyok jedző, oszt oda is gyün a gyüvő héten a bélistabizoccság, oszt bizvos reformációjóim vannak, hogy annak meg te lesző az elnöke...

Óh!

— Tudja, hogy fogják hívni augusztu-ban az adópengőt?
— Nos?
— Agyőpengő.

EBBEN MEGEGYEZTEK

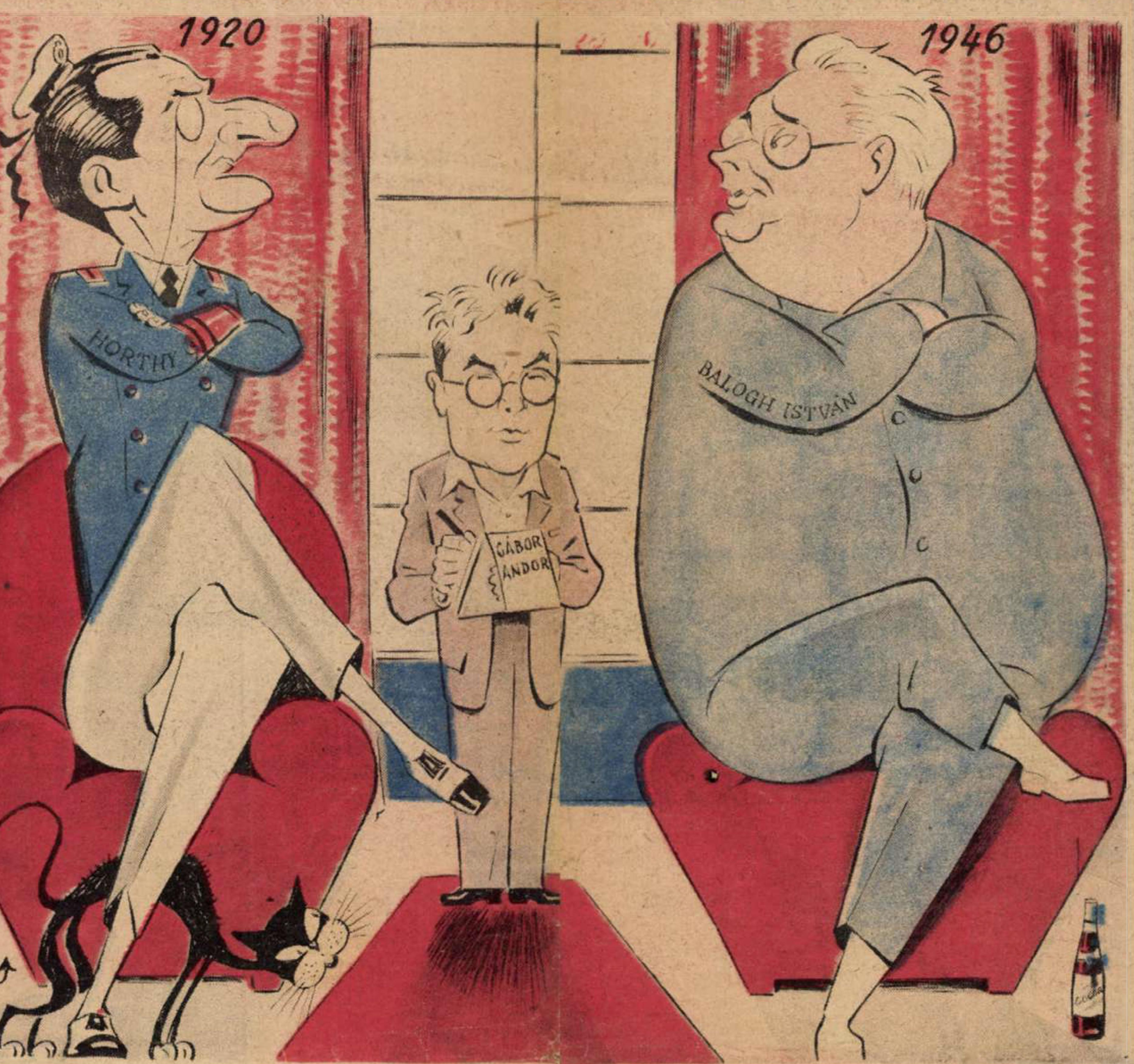

G. A.: Miről írjak, Főméltóságú uram?

H. M.: Maga írjon sanszonokat és krokikat, ehhez ért, de ne írjon, politikai gyilkosságokról, mert ehhez én értek.

G. A.: És főtisztelendő úrnak mi a véleménye?

B. I.: Maga írjon megint sanszonokat és krokikat, ehhez ért, de ne írjon a demokrácia megfúrásásáról, mert ehhez én értek,

Jelek a falon

Rég volt talán? Két éve már,
Az emlék mégis visszajár,

Egy kertre néz az ablakom
És szemben, ott a kőfalon
Csupa riasztó, furcsa jel,
Ki tudja, ki követte el.

Itt „Front", ott „Harc!",
„Reszkess, jövünk!"
„Ki nincs velünk, hát ellenünk!"
És svasztika és torzkereszt,
Mely ördögkarmokat ereszt.

Aztán... parancs és rendelet,
A városon a rémület,
Egy véres árnyék ránkhajolt,
Eltűnt a Nap, elbújt a Hold.

És fut, rohan a zord idő,
A vész, a tűz csak egyre nő,
És bomba, akna, robbanás
És pusztulás és rombolás.

De egyszer mégis vége lett,
Uj virradat a hegy felett,
Átok mögött, romok között
A Nap az égre költözött.

Ma már, nyugalmas alkonyon,
Megint kitárom ablakom
És ekkor, lent, a kert alatt
Megpillantom a kőfalat.

S a kerítésen, óh egek!
Egy régi ábra diszeleg,
Nem svasztika, se „Front", se „Harc!",
Pingálta pajkos kis suhanc.

Hogy mi... az el nem mondható,
És mégis olyan megható...

Lovászy Márton

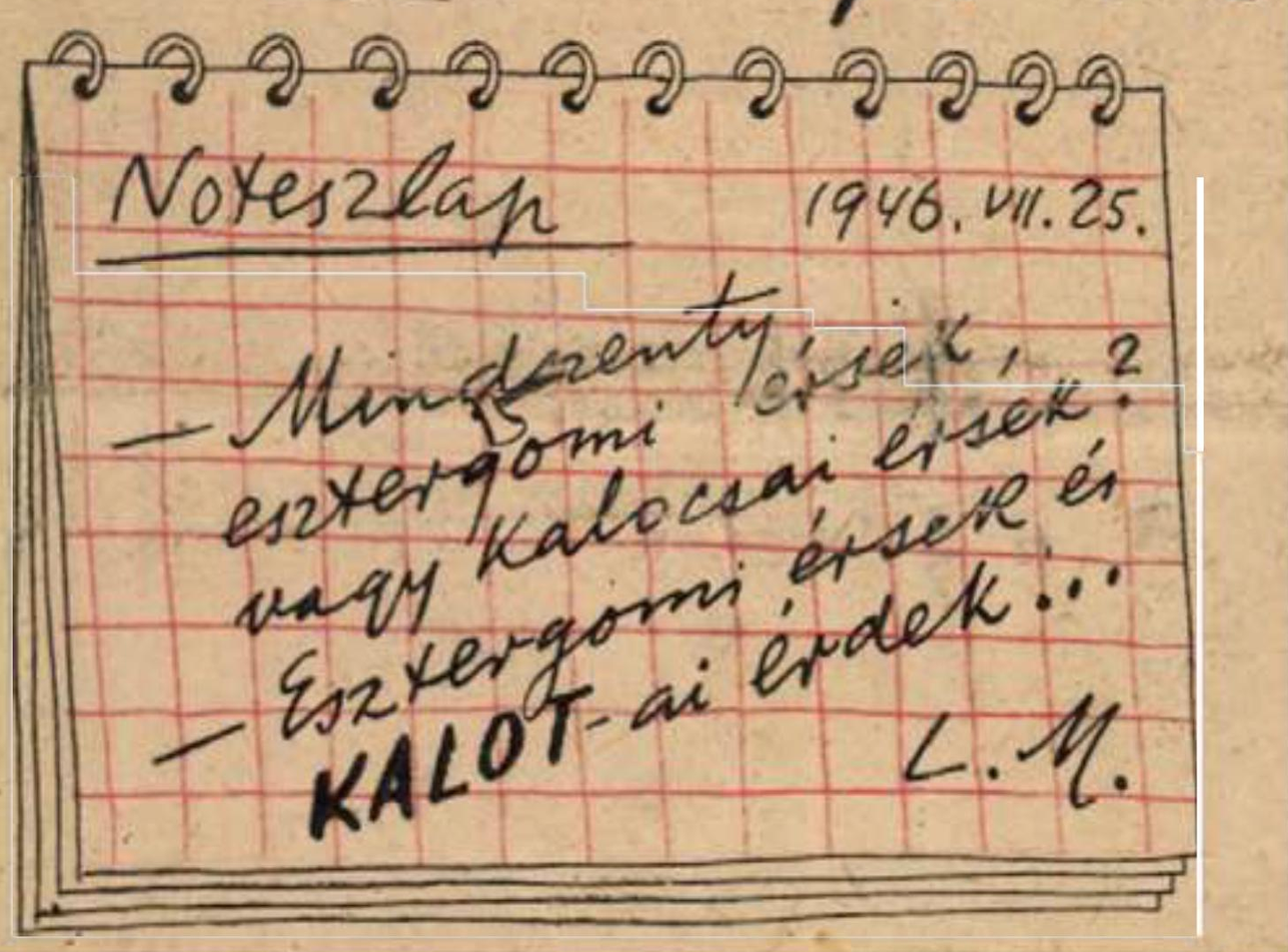

Noteszlap 1946. VII. 25.

— Mindszenty esztergomi érsek, vagy kalocsai érsek? — Esztergomi érsek és KALOT-ai érdek...

L. M.

Nem SZABAD SZÓ nélkül hagyni

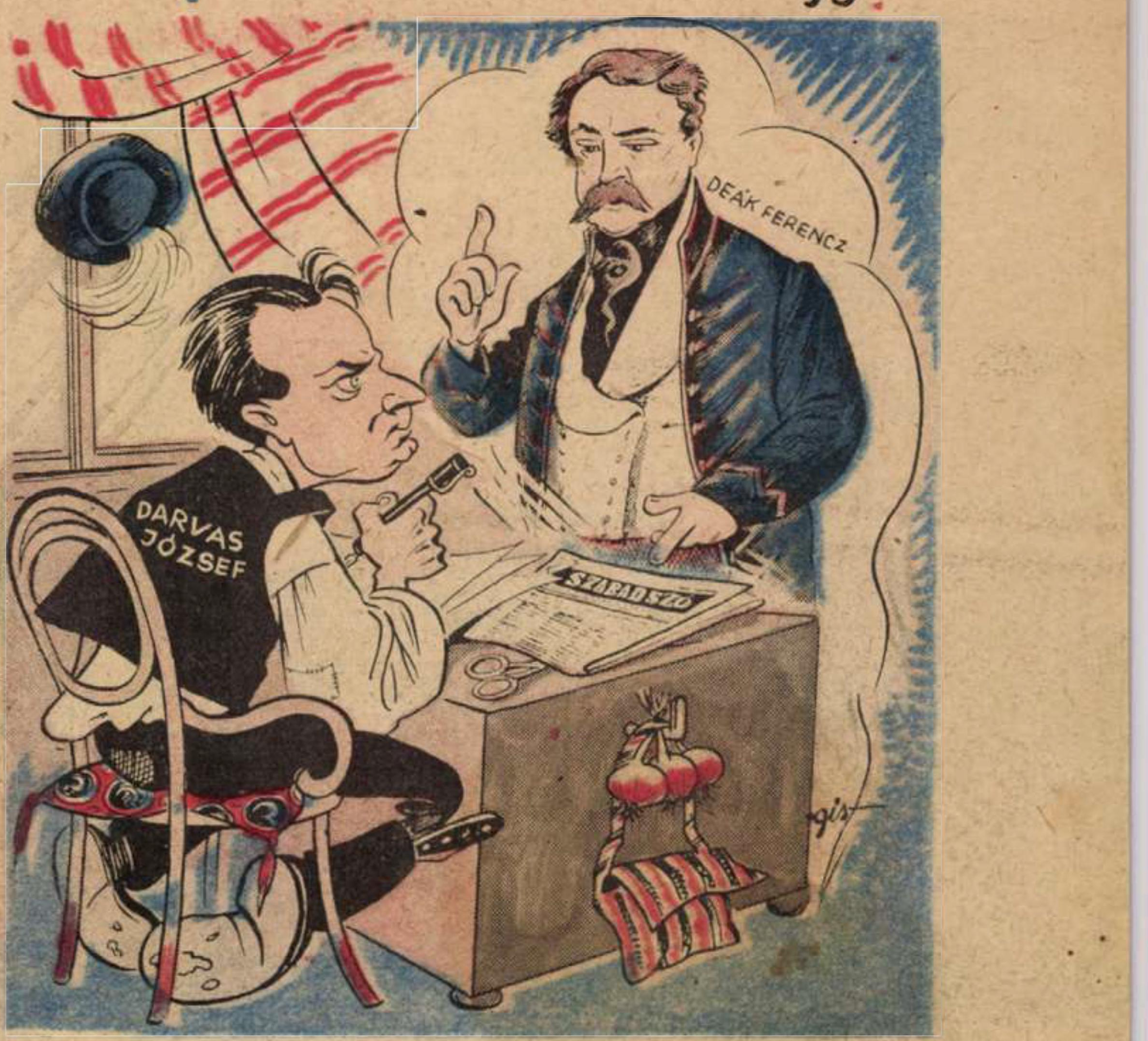

Deák Ferenc: Szerkesztő úr elfelejtette, mint mondtam én mit nem szabad az ujságíróknak?

Darvas József: Ne aforizmákat hozzon nekünk Feri bácsi, hanem egy jó álhírt a forintról!

Mi történik
a Bikini-szigeteknél?

Alighogy véget értek az első atombomba kísérletek, melyek azzal az eredménnyel végződtek, hogy a kísérleti állatok túlnyomó része életben maradt, újabb kísérlet híréről ad számot a *Független Magyarország*. Megjegyzi a lap, hogy ezúttal újabb 1200 állatot tesznek a hajókra. Nemzetközi körökben az a vélemény alakult ki, hogy itt tulajdonképpen nem atombombakísérletről van szó, hanem ügyesen leplezett állatnyaraltatási akcióról.

Ludas Matyi megmagyarázza...

Arra kíváncsiak elvtársak, mit tudnak felhozni védelmükre azok, akik volt nyilasok részére hamis zsidó iratokat szereztek.

Hát majd megmagyarázom!

Nyavalyek felesége megbízásából svábbogár elleni szert kér egy drogériában.

— Tessék — mondja a drogista — ez kitünő szer. Biztosan használni fog.

— Használni fog? — feleli riadtan Nyavalyek — én valami olyat akarok, ami árt.

Ismerik a járást

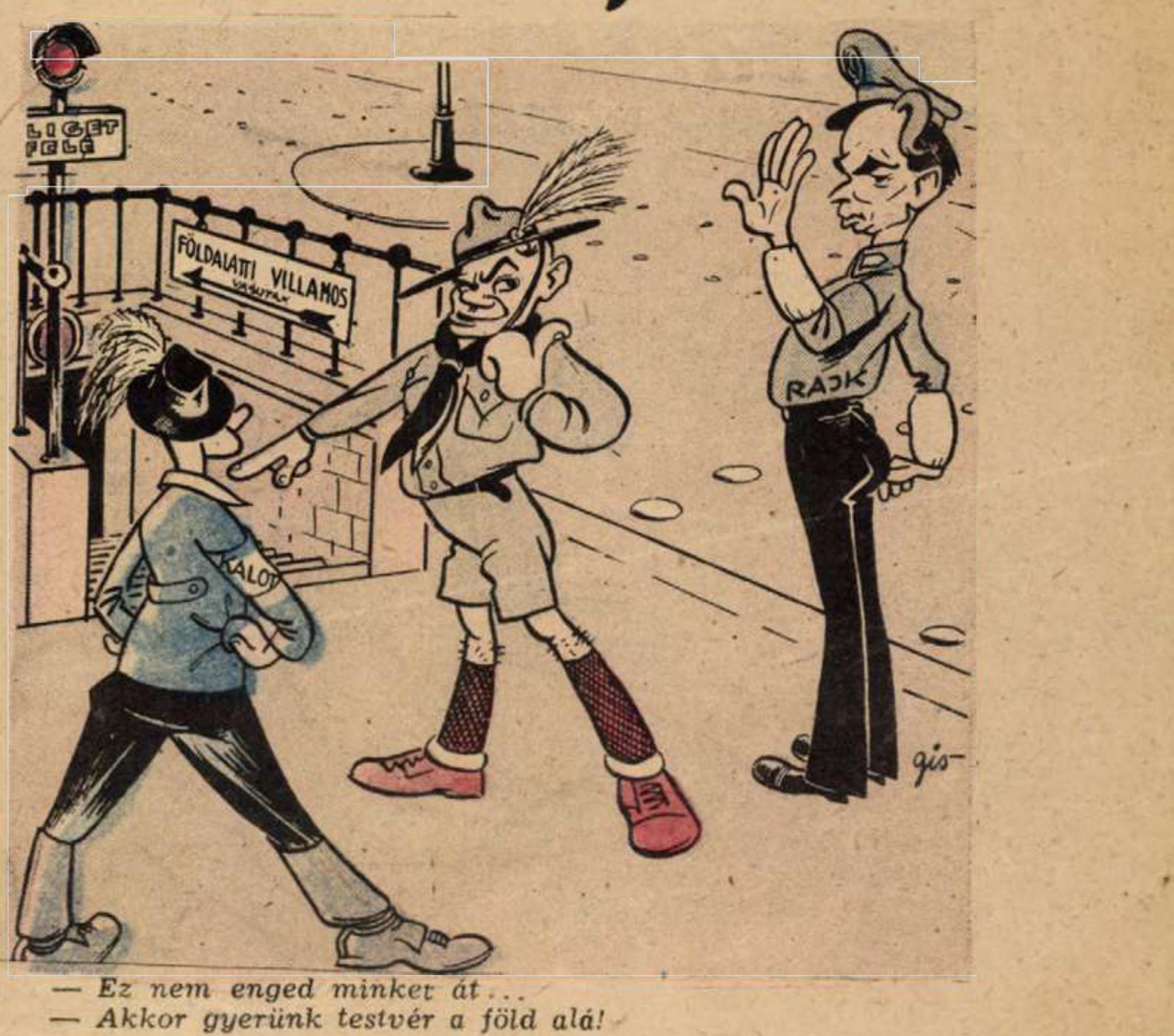

— *Ez nem enged minket át...*
— *Akkor gyerünk testvér a föld alá!*

Tárlat itt, tárlat ott, tárlat mindenütt!

Azt hiszem sokunkkal előfordult már, hogy társaságunkkal elvetődtünk egy képkiállításra, s ott mindenki azt hitte rólunk, hogy a festészetben járatlanok vagyunk, pusztán azért, mert úgy viselkedtünk.

A képtárlat nem mozi, vagy lakáshivatal, ahova az ember szórakozni jár. Itt viselkedni is kell tudni...!

Abban az esetben, ha a művész elég neves a lelkesedéshez, úgy lépjünk kissé hátra és nézzük hunyorítva a képet. Amennyiben nem látnánk semmit, úgy túlságosan hunyorítottunk, bár ez se olyan nagy hiba. Később testünk a műélvezettől megmerevedhet, de ha lelkünk kilépne testünkből, úgy vigyázzunk, hogy ne kóboroljon messzire.

Körülbelül 5—10 perc mulva csendes hangon így szólhatunk megilletődött környezetünkhöz:

— Figyeljétek meg, hogy milyen korlátlan fölénnyel uralkodik a kompozíciós formakészleten...! Ugy látszik, meglepő jellemzőerő és virtuóz készség párosult csapongó temperamentummal, hogy a delikát tónusérzékről ne is beszéljek... A kissé vértelen, de kétségtelenül puritán ecsetkezelés láttán önkéntelenül is felteszi az ember a kérdést: mondja uram, miért lök már másodszor arrébb, azt hiszi nekem nincs jogom a képet nézni...?!

Szűkszavú emberek rövidebben is kifejezést adhatnak elragadtatásuknak, elég ha csak annyit suttognak:

— Milyen levegős...! Hogy lüktet...!

Egyszóval valamit mondani kell. Szó nélkül csak az nézhet képet, aki csakugyan ért hozzá.

Ifj. Hont Ferenc.

ÚJ TÁPMÓDSZER...

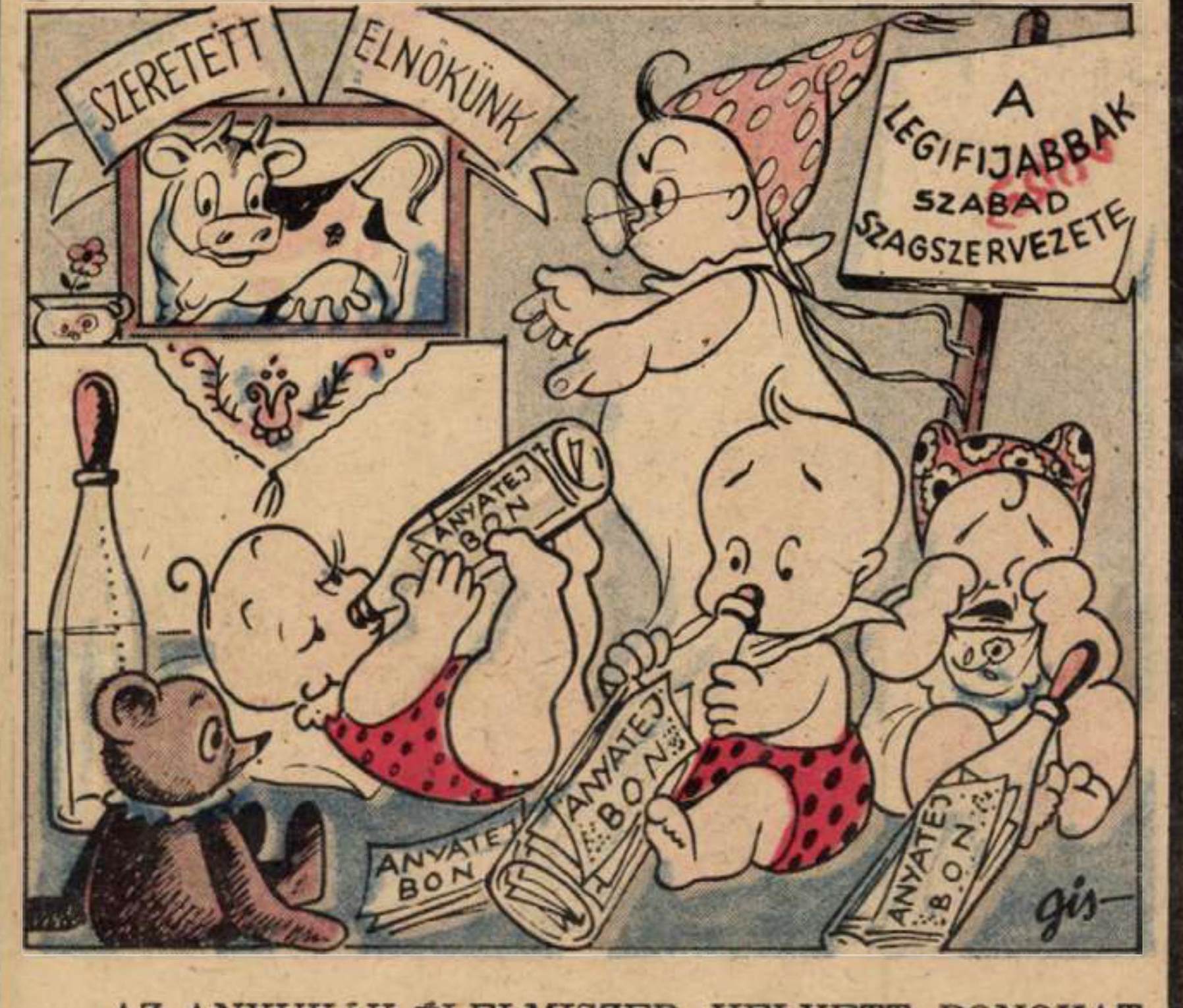

AZ ANYUKÁK ÉLELMISZER HELYETT BONOKAT KAPNAK. A LEGIFIJABBAK ÚGY VÉLIK, HOGY EZEK A PAPÍRSZELETKÉK NEM OLYAN JÓK, MINT AZ ANYATEJECSKE...

A 7 legjelemzőbb vicce

— A simaengőnek volt egy nagy előnye a forinttal szemben.

— Éspedig?

— Ha az ember leejtette, nem kellett érte lehajolni.

Fapiac a Király-utca sarkán

A Király-utcában az egyik sarkon állandó fapiac van újabban, ahol hatalmas mennyiségben árusítják a tüzifát busás áron.

A drága fa gyorsan fogy. Megkérdeztük az egyik vevőt, hogy miből futja.

— Ja, szerkesztő úr — hangzott a válasz. — Most bizony egy kis rossz fát kell tenni az embernek a tüzre, hogy télen jó fát tehessen a tüzre...

Igy változnak az idők...

— *Valami fantasztikus, hogy ennek a lucserának milyen lehetetlen kérdései vannak...*

— *??*

— *Képzelje, tegnap azzal állított meg, hogy nem tudom-e, mennyi az adópengő?*

A kunmadarasi tárgyaláson

Kiküldött munkatársunk a következőkben számolt be a kunmadarasi bűnper tárgyalásáról:

Az első tanu

Hirig Vendel. Egyszerű földműves, zavartan forgatja az ujján gyémántgyűrűit, ahogy a bírák előtt áll.

— *Kérem, én nem tudok semmiről semmit* — rebegi elfogódottan. — *Egyszerre csak egy hangot hallottam, hogy üsd a zsidót, erre ütöttem.*

— Honnan jött a hang?

— *A számból.*

Bunyó Herbert

áll most a bírák elé.

— *Nem is tudom, hogy kerültem bele ebbe az izébe* — mondja. — *Nem tudok se írni, se olvasni. Principiell a neoantiszemitizmus bázisán állok. Én csak a parancsnak engedelmeskedtem.*

— Ki parancsolta?

— *A meggyőződésem.*

Most egy kis izgalom

következik. Paczák Pál áll a bírák elé.

— *Engem hagyjanak ki a játékból* — mondja önérzetesen. — *Én véletlenül csöppentem bele az egészbe.*

— Hogy-hogy véletlenül?

— *Bujtogattam egy kicsit az embereket, de csak gyilkosságra, magam is agyoncsaptam egy-két embert, nem számoltam, nem is értek én az efféle raffinériákhoz, de ne tessék ezt úgy venni, mert én külföldi vagyok, nem ismerem az itteni izéket, nem is gondoltam, hogy itt ez nem szokás. Csak nem fognak a tapasztalatlanságom miatt elitélni?*

A tanuk és a vádlottak

vallomásaiból kialakult az események hü képe: Kunmadarason nem történt semmi.

Heti Képrejtvényünk

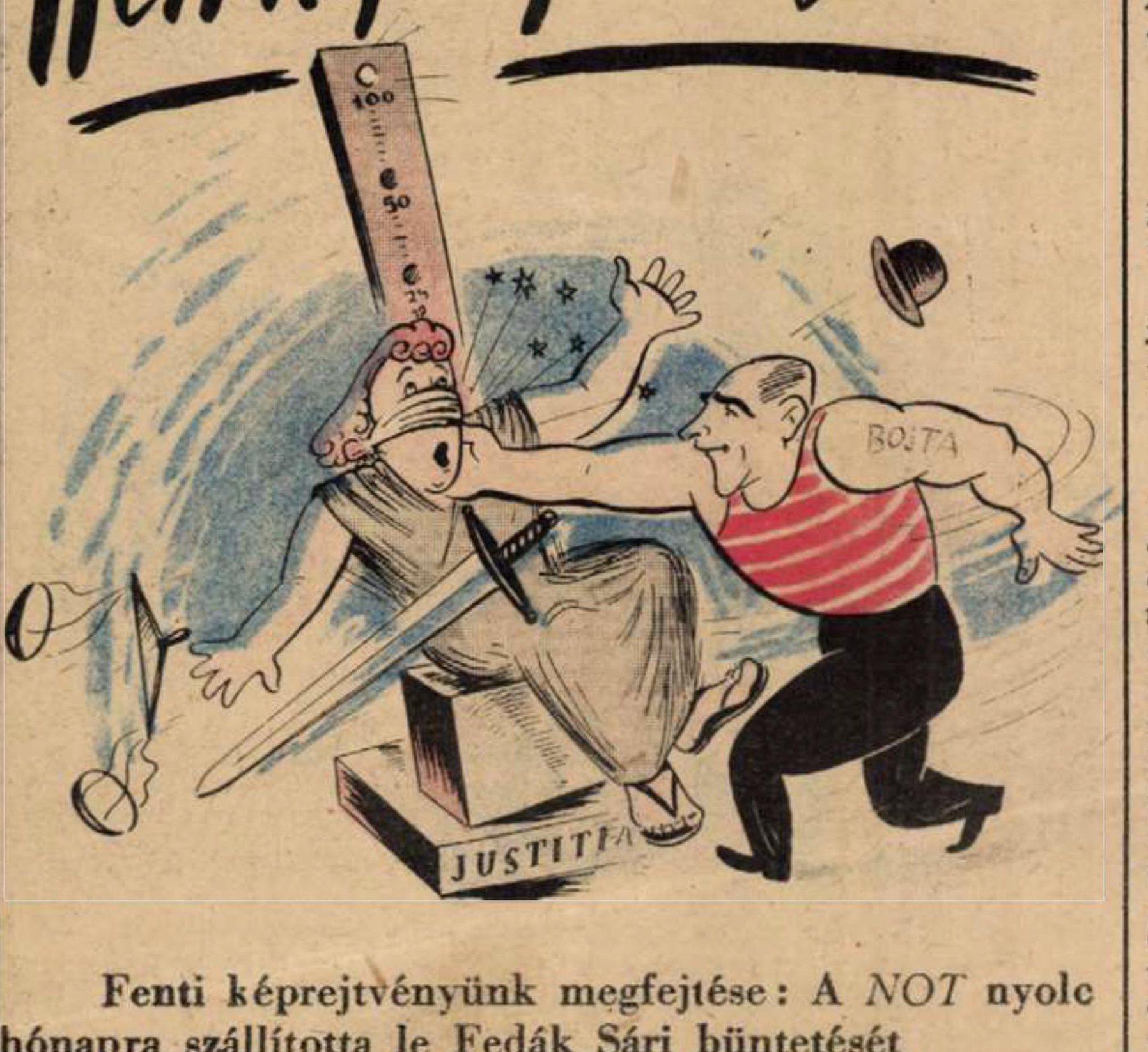

Fenti képrejtvényünk megfejtése: A *NOT* nyolc hónapra szállította le Fedák Sári büntetését

Pártos Jenő:

BÚCSÚDAL

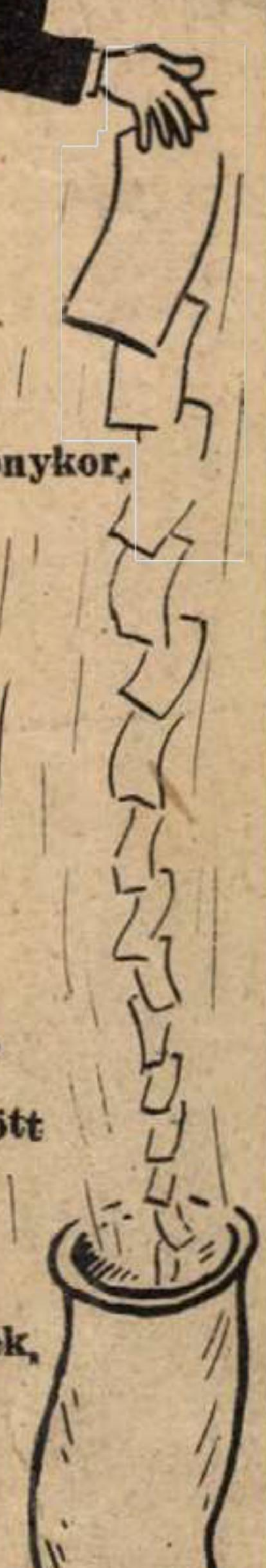

Tőled válok, százszínű pénzem,
Kik nyakamon maradtatok
És kiket búcsú nélkül, érzem,
Ridegen el nem hagyhatok.

Ezresem itt vagy, kiért olykor
A szivem annyit reszketett!...
Még emlékszem: pont karácsonykor,
Mikor megbélyegeztelek!

Kék milliósom, nézlek-nézlek!
Volt te belőled is elég!
Akkor őríztelek meg téged,
Mikor már senkinek se kék!

Itt vagy kis milliárdos gubám,
Hát látod-látod, mi lettél,
Mert siettél és egy hét után
A divatból már kimentél!

És itt vagytok ti, bill-pengősök,
Ti egykor féltett istenek,
Kiket az agyam már nem győzött
És csupán színről ismerek!

Itt vagytok adóbélyegecskék,
Ti árvácskák, ne féljetek,
Az adójegyre nyomlak — tessék,
Hogy anyátokkal éljetek!

Most benneteket megszámollak,
Mert kezdek egy új életet,
A számolással talán holnap,
Ha Isten segít, kész leszek!

Könnyem halkan pereg... De ácsi!
Mert felém már jobb kor int ma:
Most zsákbaduglak s Gordon bácsi
Bevált egy kerek forintra!
Egy kicsi kerek forintra!

Nincs mese

Közölte a sajtó, hogy a „Nincs mese" című antidemokratikus röpirat szerzőjét letartóztatták.

— Miért írta a „Nincs mese!" című röpiratot? — kérdezték tőle a rendőrségen.

— Mert azt hittem, hogy van mese...

A későbbiek folyamán azonban kiderült, hogy nincs mese, mert Andersen meghalt, a röpiratírókat pedig letartóztatják.

Malcsákné a stabilizációért

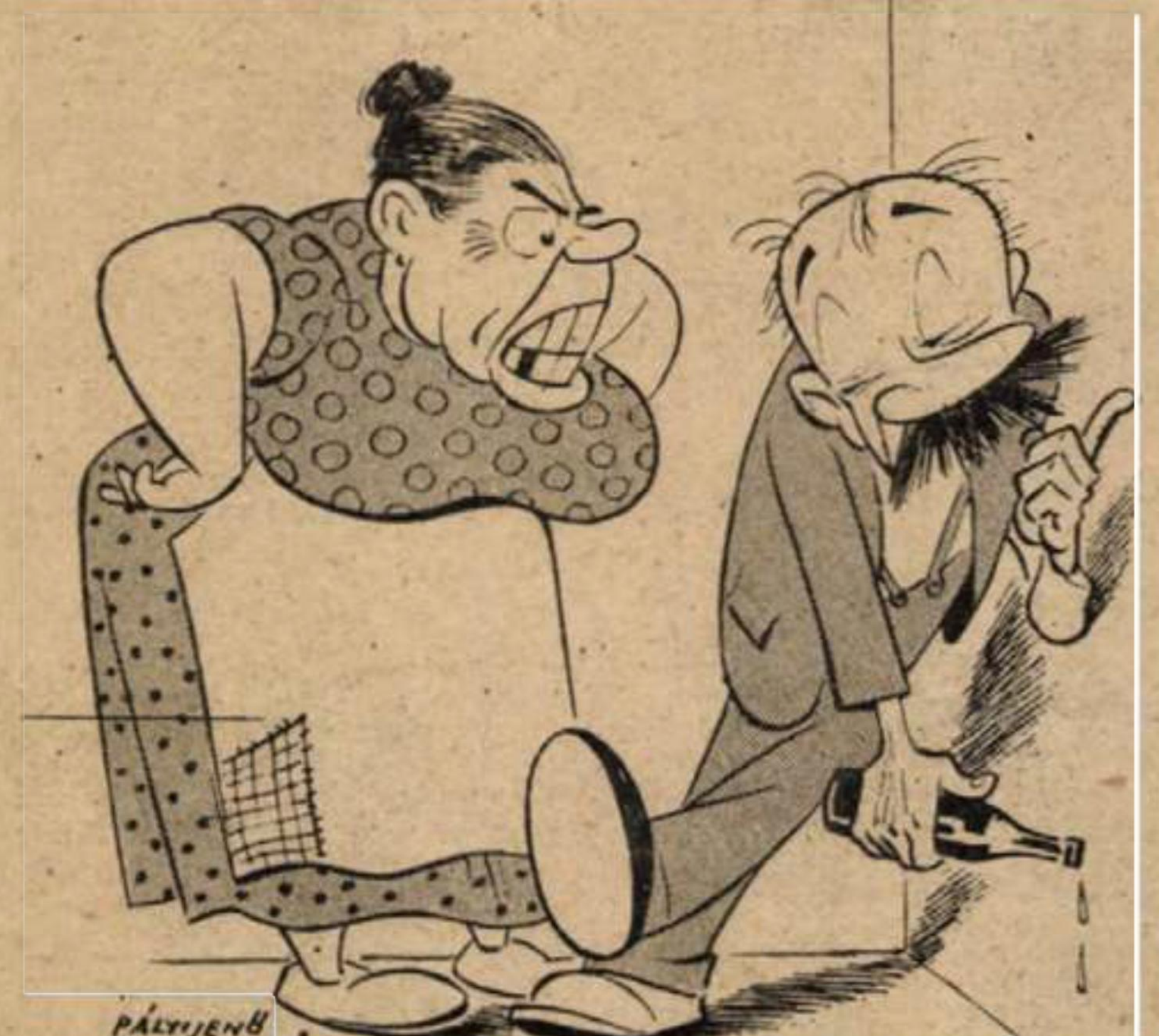
PÁRTOS JENŐ

— Tömbbizalmiak! Forintvédő bizottságot Malcsák mellé!

Pártfegyelem

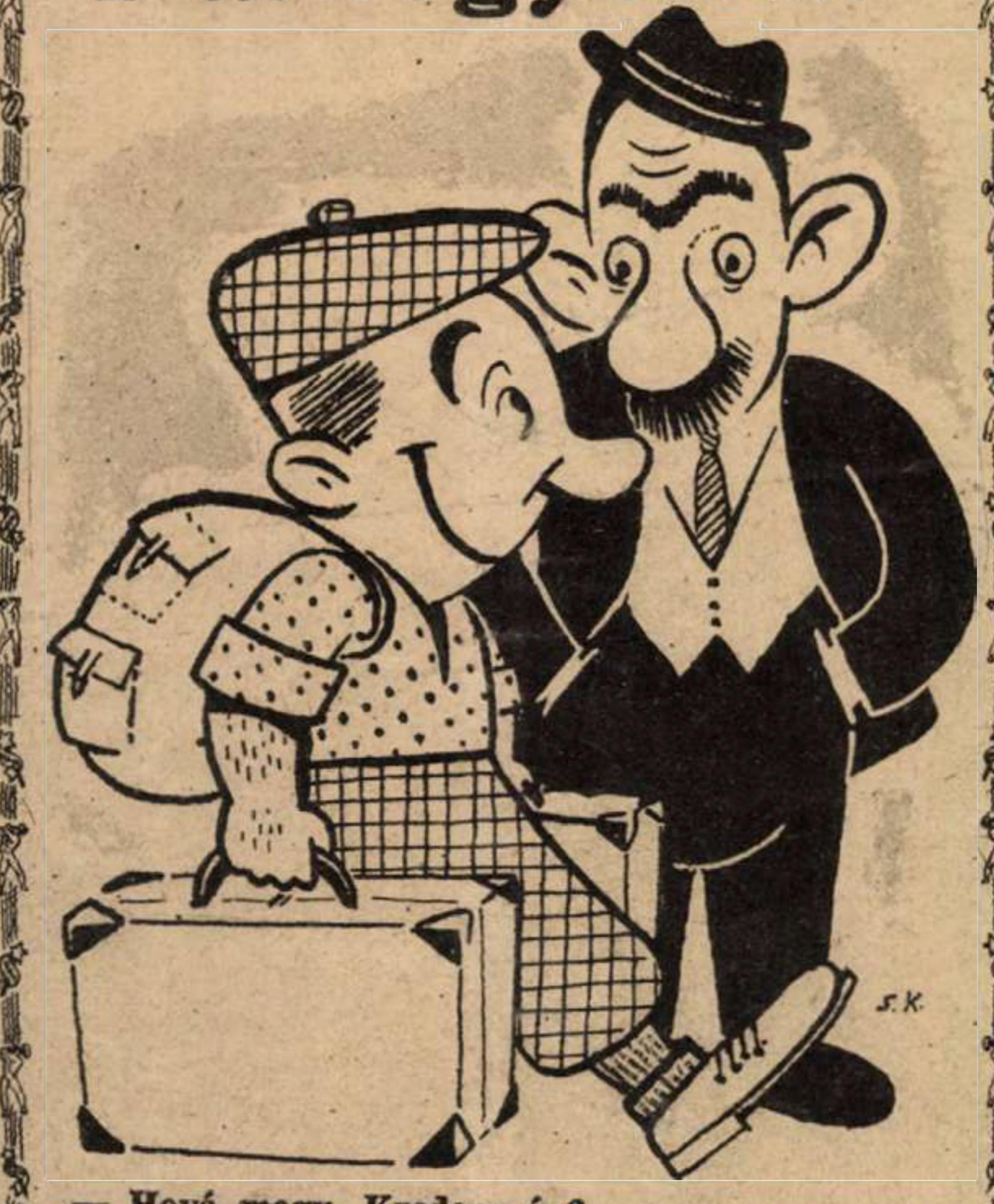
S. K.

— Hová megy, Kredenc úr?
— Utazom a Balatonhoz, két heti barátságra.
— Talán szabadságra?
— Nem. Én szociáldemokrata vagyok!

Ludas Matyi ankétja:

Felvilágosítsák-e a gyerekek a felnőtteket?

A Független Magyarország cikksorozatban foglalkozik a régi problémával: felvilágosítsák-e a szülők a gyerekeket? Mi viszont a gyerekekhez fordultunk, mi az ő véleményük az ügyről.

Malcsák Benőke, második elemista így nyilatkozott:

— Hagyjuk meg a felnőtteket illuzióikban! Annyi gondjukbajuk van szegényeknek az adópengővel, a piaccal meg a közmunkarendeletekkel, minek zavarjuk most még azzal is őket, hogy a gólyamese egy hülyeség?! Megjegyzem, az egész ügy jellemző az emberek mentalitására: fogadni mernék, hogy még egy gólya se adta be azt a link dumát a kicsinyeinek, hogy az ember hozta őket...

Zaplacsek Tinike, a sügérutcai óvóda növendéke:

— Ugyan kérem, reménytelen a dolog! Én már társaságban is, odahaza is jónéhányszor megpróbáltam felvilágosítani a felnőtteket a gólyamese tarthatatlan voltáról. A legjobban az bosszant, hogy a mamám okleveles szülésznő ő már csak igazán tudhatná a valót!... Minden hiába, a felnőttek csökönyösen kitartanak szexuális tévhitük mellett. Nyilván nem olvasták még se Forelt, se Freudot...

Heves Ferenc

A 7 LEGSZÁRAZABB VICCE

— Hallotta? A második Bikini-bomba a víz alatt robban.

— Nagyszerű! Ha a béke a harmadikat is kibírja, akkor igazán meg lehet kötni!

— A békét?

— Nem. Azt, aki bízik benne.

Miklós deák:

A züllés mélypontján

Azt mondja Paczák úr nagybúsan:
„Nincsenek gyerekek ma már!
A fiam Boccacciót olvas
És gránátokat hajigál."

N
DOLLÁR
DOLLÁR

Felel rá Krampács még búsabban,
Míg könnyes szeme messzenéz:
„A kisfiam akár az apja,
Úgy valutáz és feketéz."

Malcsák úr kitörli szemét egy
Bankóval s közli, hogy fia
Kettőtől fél csupáncsak, úgymint:
Számtan és fegyverrazzia."

Kacsirek felsír: „Semmi ez mind!
Mit tett az én lányom, iszony,
Egy fiúval lelte a rendőr
S már összeesküdtek bizony..."

A panaszok így szállnak-szállnak,
Hogy még hallgatni is bajos
És ekkor halkan felzokogva
Megszólal Libucka Lajos:

„Semmi mind az én szégyenemhez,
Megveszek, rúgok, harapok!
A Művész Szinházban a lányom
Megértette a darabot..."

Okos gyerek

— Mondd, Pistike... Tudsz egy példát arra a közmondásra, hogy nincsen öröm üröm nélkül?

— Igen. Például az, hogy elseje után forint lesz, de egy ideig még az adópengőjegy is forgalomban marad.

Infláció van

— Ötszázmillió adópengőért láttam egy citromot...

— Borzasztó. Hát már megnézni is ilyen sokba kerül?

Kánikulában

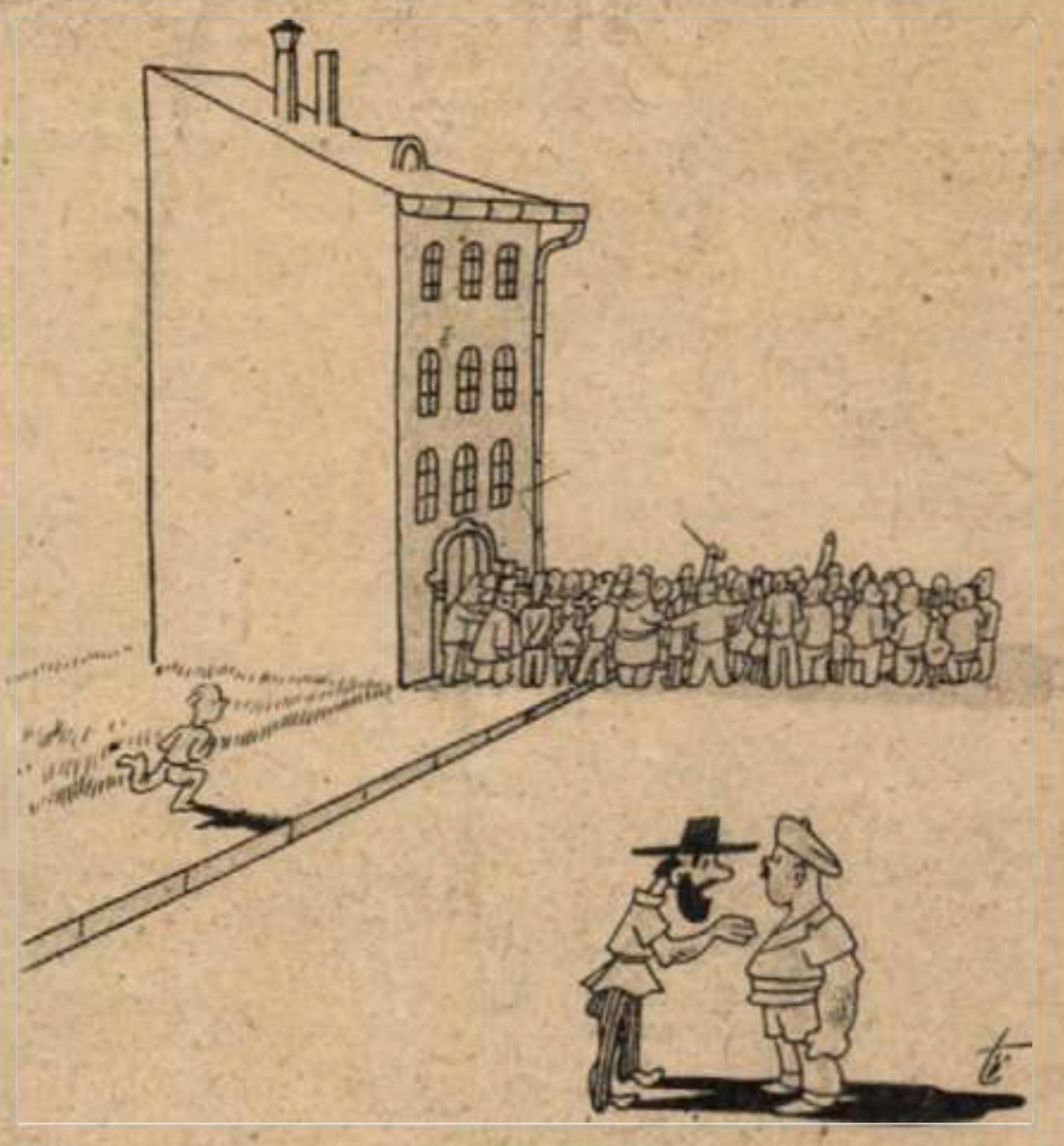

— Zsírt vagy krumplit osztanak? Mi van ott?

— Árnyék.

Kétezer dollár

Írta: Tabi László

Tegnap délután megpillantottam a villamoson Citrom Aladárt, régi, kedves barátomat. Ezzel a Citrommal, ha találkozom, remekül elévődünk. Van valamelyes humora s szívesen él vele.

Háttal ült nekem. Hogy megtréfáljam, vállára tettem a kezem és komor hangon azt mondtam:

— Rendőrség! Miből telik önnek villamosjegyre?

Felnézett rám és felpattant a helyéről. Átölelt:

— Gróf úr — kurjantotta — végre, hogy látom!

Ingujjban voltam és egy szatyor kelkáposztát vittem haza éppen, mert nem győzöm a vendéglői kosztot adópengőjeggyel. A villamos utasai rámnéztek. Szemükben részvét és biztatás volt. Nyilvánvalóan sajnálták, hogy elvették a tízezer holdamat és csak egy szatyor kelkáposztát hagytak meg, mert résztvettem az ellenállási mozgalomban. Nem szeretem, ha sajnálnak. Mondtam Citromnak: szálljunk le.

Sétáltunk a kullancsmelegben. Elmondta, hogy szerényen bár, de tisztességesen megél

— Ujrendszerű töltőtollal ügynökölök — mesélte. — Svéd patent. A tollnak a szára tömör fából van s úgy kell írni vele, hogy az ember belemártja egy tintásüvegbe. A mai árakhoz képest hallatlanul olcsó és jól fogy. Főelőnye, hogy nem tintázza be a zsebet

— Ügyes ember maga, Citrom — mondtam és megsimogattam a fejét.

— És kétezer dollárom is van — szólt könnyedén.

— Kétezer dollárja! Honnan?

— Találtam. És azért hoztam szóba, mert beszélni akarok magával ebben az ügyben. Tudniillik, nem tudom, hova tegyem.

— Hát hol tartja?

— Itt van nálam. Állandóan magamnál tartom. Egy drukk az életem.

— Hol találta? — kérdeztem izgatottan.

— A padláson egy ládában. Szerencsére százas címletek. Látott már százdollárost?

Nemleges válaszomra bevitt egy kapu alá. A zsebébe nyúlt és kivett egy csomó papírost.

Idenézzen — mondta és az orrom alá tartotta. Keskeny sárgaszínű számolócédula volt, valami képpel és az volt rányomtatva: Berson gumisarok a legjobb!"

— Hülye vicc — mondottam egykedvűen

— Hogyhogy hülye vicc? Húsz ilyenem van. Az kétezer dollár.

— Ne beszéljen marhaságokat — förmedtem rá — ez nem dollár.

— Nono! *Ez csak akkor nem dollár, ha értékesíteni akarom. Ha én ezt jól eldugom valahova, akkor dollár.* Nem vagyok bolond, hogy értékesítsem. Hogyne! Amikor egyre feljebb megy az ára! Hála Istennek, tisztességesen keresek, van mit egyem, egy-két ruhám, amit nem adtam át megőrzésre, megmaradt, miért adnám el a dolláraimat? Én ezt a kétezer dollárt jól eldugom valahova és élek abból, amit keresek.

— De minek ezt eldugni? Kiteheti akár a küszöbre is!

— Megbolondult? Hát nem tudja megérteni hogy csak akkor dollár, ha mondjuk, beleteszem egy üveg megybefőttbe? Ha jól eldugom, akkor biztonságérzetet ad. Nagyszerű érzés azt tudni, hogy az embernek van kétezer dollárja, amire ugyan — hála az Égnek — szüksége nincs, de ha Isten ments, valami történik, mégis csak... Ki tudja, mit hoz a jövő?

— És minek kell ahhoz történnie, hogy...

— Az ember azt most nem tudhatja. Inget csináltatni, aranyórát venni — emiatt nem nyúlnék a dollárhoz. Nem azért van az embernek egy kis vastartalékja hogy ilyesmire költse. Csak, ha valami nagy baj történik. Valami nagyon nagy baj, tudja?

Megragadtam a karját és ráordítottam:

— De ha valami nagyon nagy baj éri, ki fog derülni, hogy nincs egy dollárja sem!

— Ez igaz — felelte elgondolkozva —, de mit számít a pénz, ha az embert valami nagyon nagy baj éri?...

Rákosi miskolci beszéde

— *Politikai tudósitónktól* —

A falusi jegyzők 82%-a, mely a Horthy-rendszer kiszolgálója volt, táviratilag kéri annak megállapitását, hogy az ő elvhűségükhöz a kétség árnyéka sem férhet, mert ők ma is a Horthy-rendszer hivei.

A Kisgazdapárt politikai bizottsága bizalmatlanságot szavazott Rajk belügyminiszternek, aki kijelentette, hogy közte és a bizottság között nincs politikai nézeteltérés, mert ő is bizalmatlan a Kisgazdapárt politikai bizottságával szemben.

A régi hitbuzgalmi szervezetek helyett alakitandó új hitbuzgalmi szervezeteket kéri a kormány, hogy buzgalmukban ne az a hit vezesse őket, hogy a hatóság a demokrácia megfúróit ezentúl nem fogja észrevenni.

A Kisgazdapárt jobbszárnyán álló lakkcipős reakciósok ki akarják elégiteni a demokratikus közvéleményt s ezért felszólitják a kormányt, hogy augusztus elseje után elsősorban nekik adjon olcsó csizmára szóló utalványokat.

Az internálások szanálás-utáni megszüntetése széles körökben keltett örömet, de a legnagyobb örömet azokban a szükebb körökben keltette, melyek tudják magukról, hogy őket a szanálás után is internálni kellene.

Arra a felszólitásra, hogy a demokratikussá vált Kisgazdapárt lépjen be a Baloldali Blokkba, a pesti angol szabóságok a londoni rádió útján bejelentették, hogy, munkával lévén elhalmozva, a baloldali báli belépő szállitását egyelőre nem vállalhatják.

LOBOGÓ LÁSZLÓ

Ne játsszon a bíró!

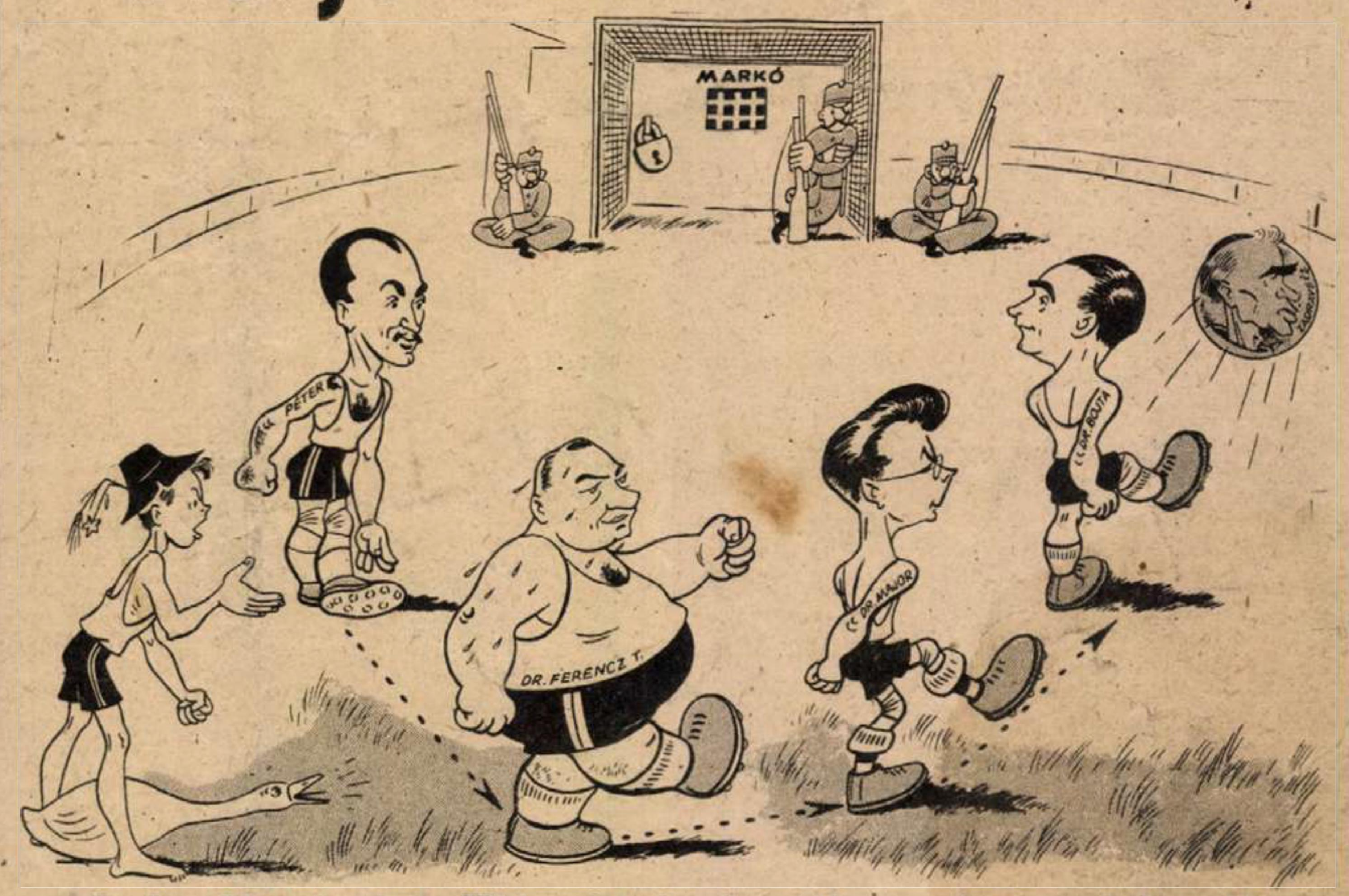

Ludas Matyi edző: Hiába adjátok a legszebb passzokat gyerekek, majdnem minden lövés a kapu mellé megy, mert annak a Bojta Bélának két ballába van

Liba segédedző: Két ballába? ... Két jobblába!

Fedák Sári kilépője a börtönből

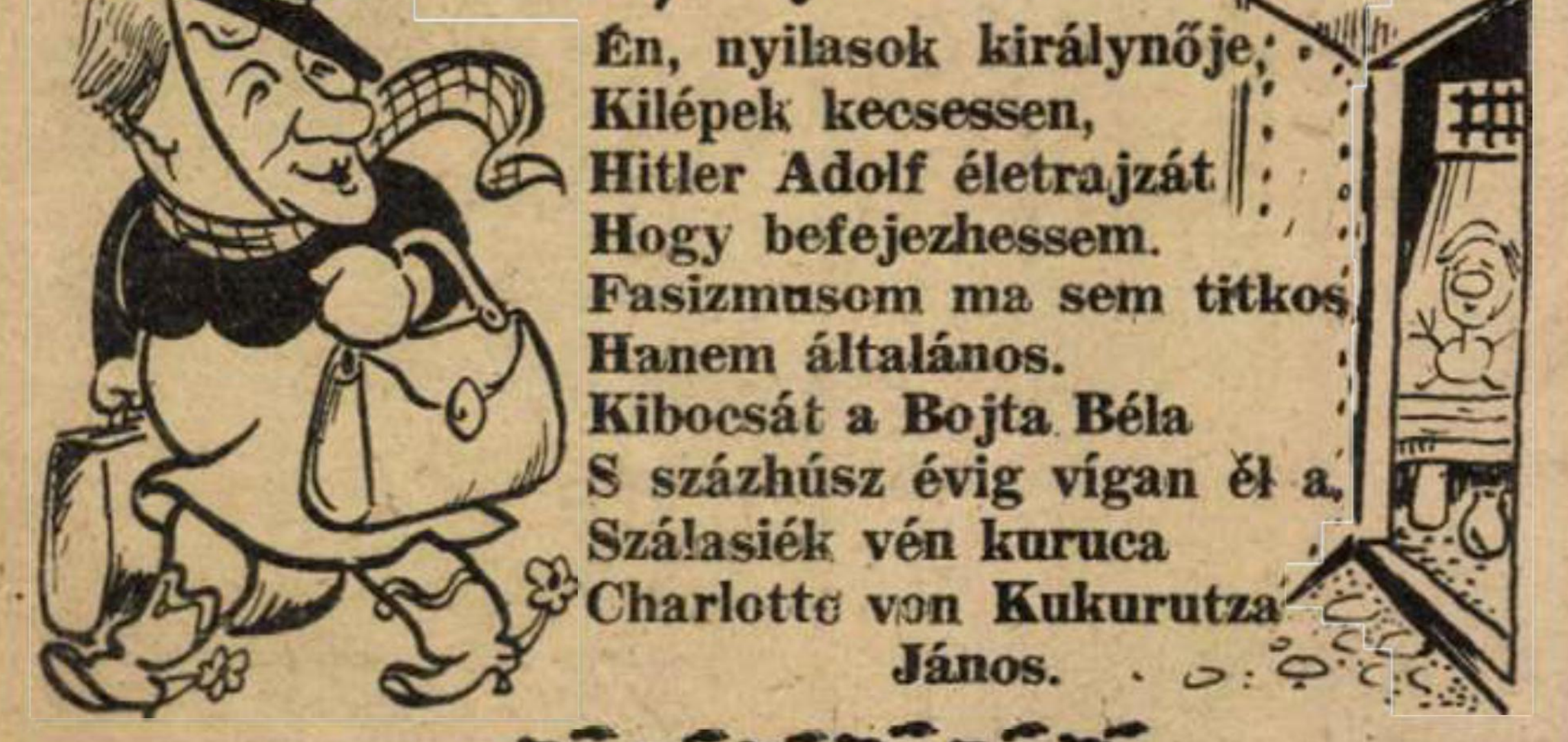

Én, nyilasok királynője,
Kilépek kecsesen,
Hitler Adolf életrajzát
Hogy befejezhessem.
Fasizmusom ma sem titkos,
Hanem általános.
Kibocsát a Bojta Béla
S százhúsz évig vígan él a,
Szálasiék vén kuruca
Charlotte von Kukurutza
János.

Kacsafőzés

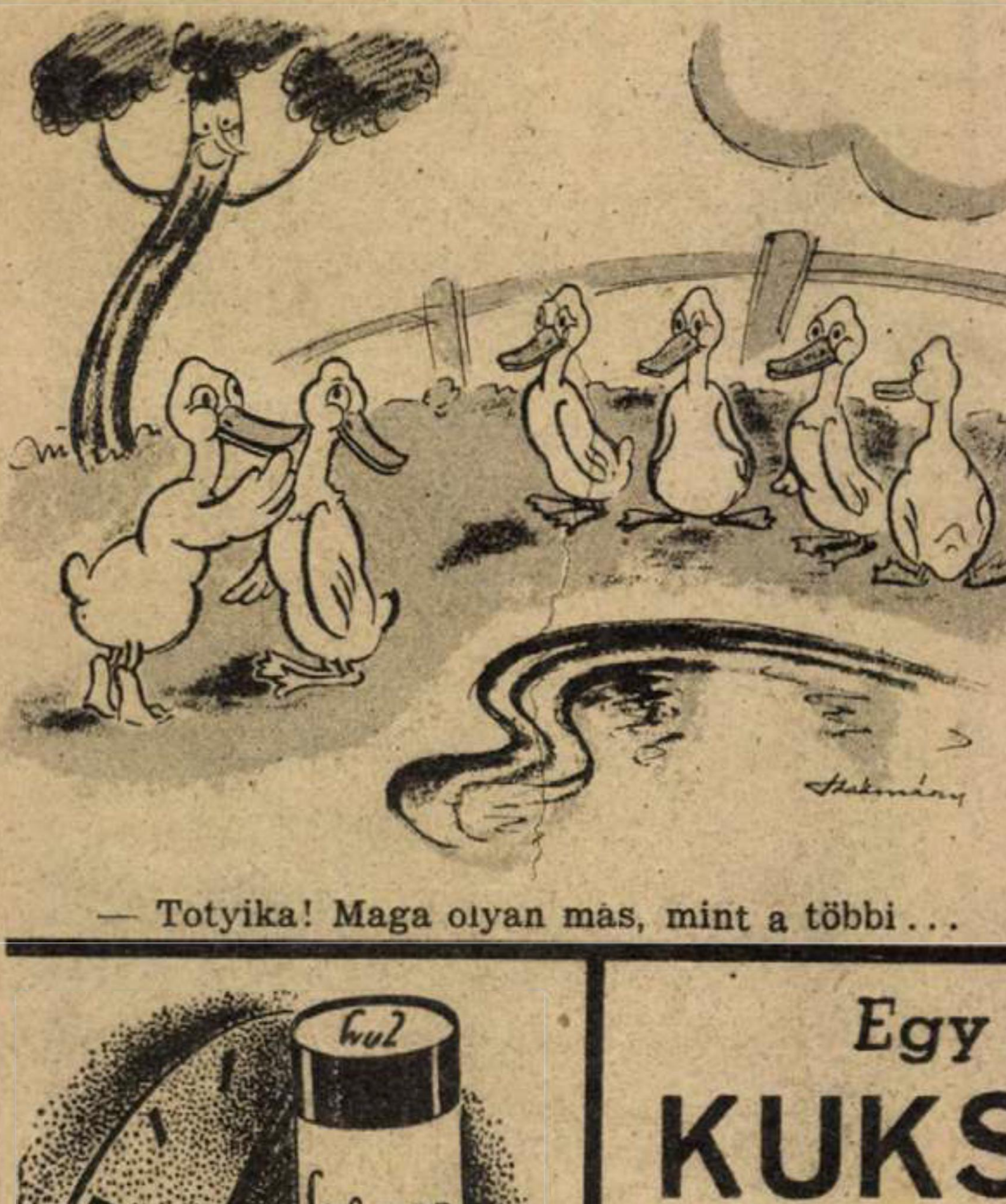

— Totyika! Maga olyan más, mint a többi ...

Műkritíka

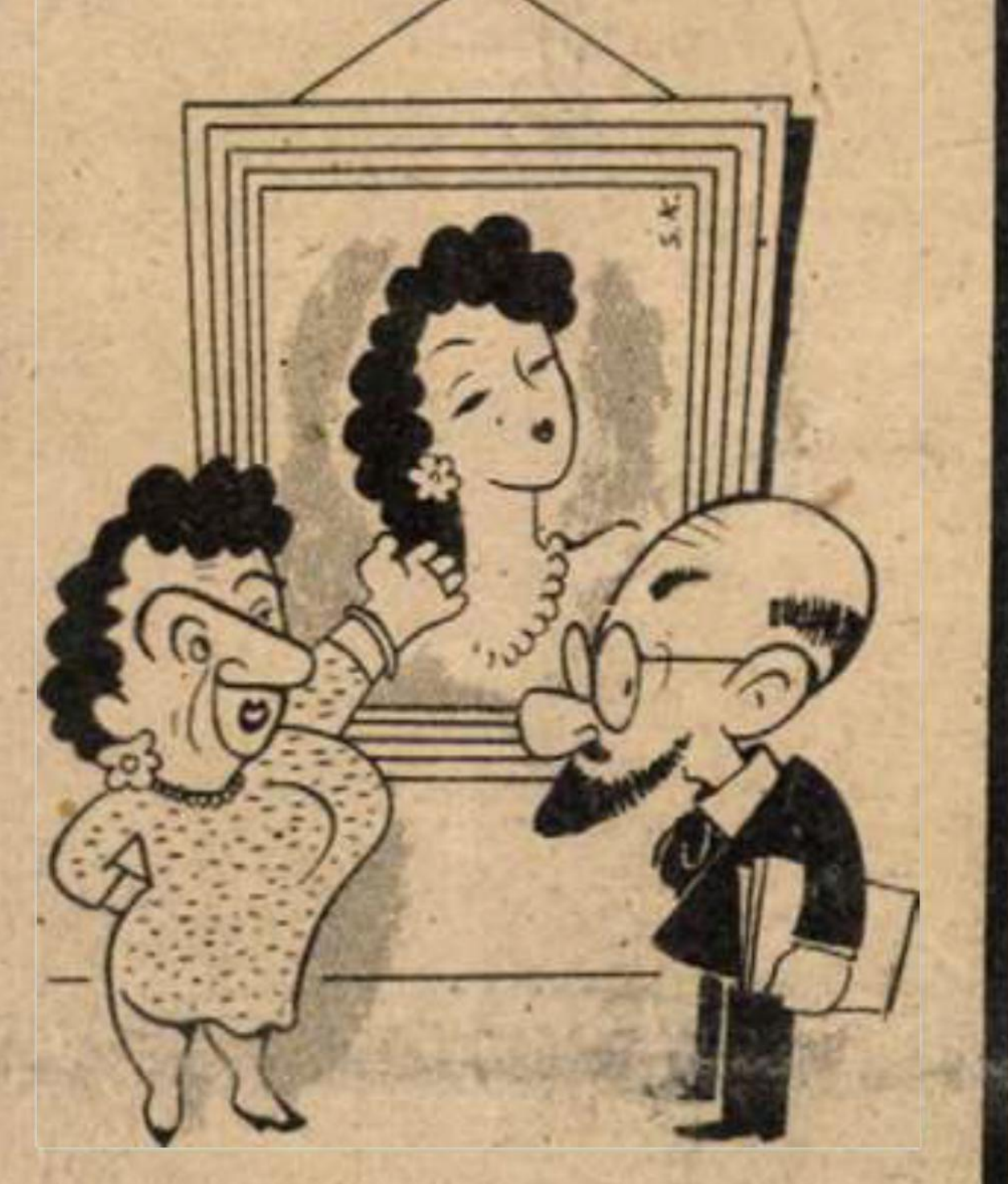

— Ezt az önarcképet a mult héten festettem.
— Asszonyom, a memóriája kitűnő!

Ki az a csinos kölgy... aki f. hó 18-án déli 12 órakor a Nemzeti villanyórájánál állt? Ismertetőjele: egy doboz Emery-krémet és púdert tartott a kezében.

A 7 legbárgyúbb vicce

— Hisz maga az álmokban?
— Nem.
— Nem? Nahát ezt hallgassa meg. Tegnap éjjel azt álmodtam, hogy találkozom a sógorommal és erre ma kivel találkozom? A sógorommal.
— Messze lakik magától?
— Mért lakna messze? Társbérlőm.

Csak lábujjhegyen

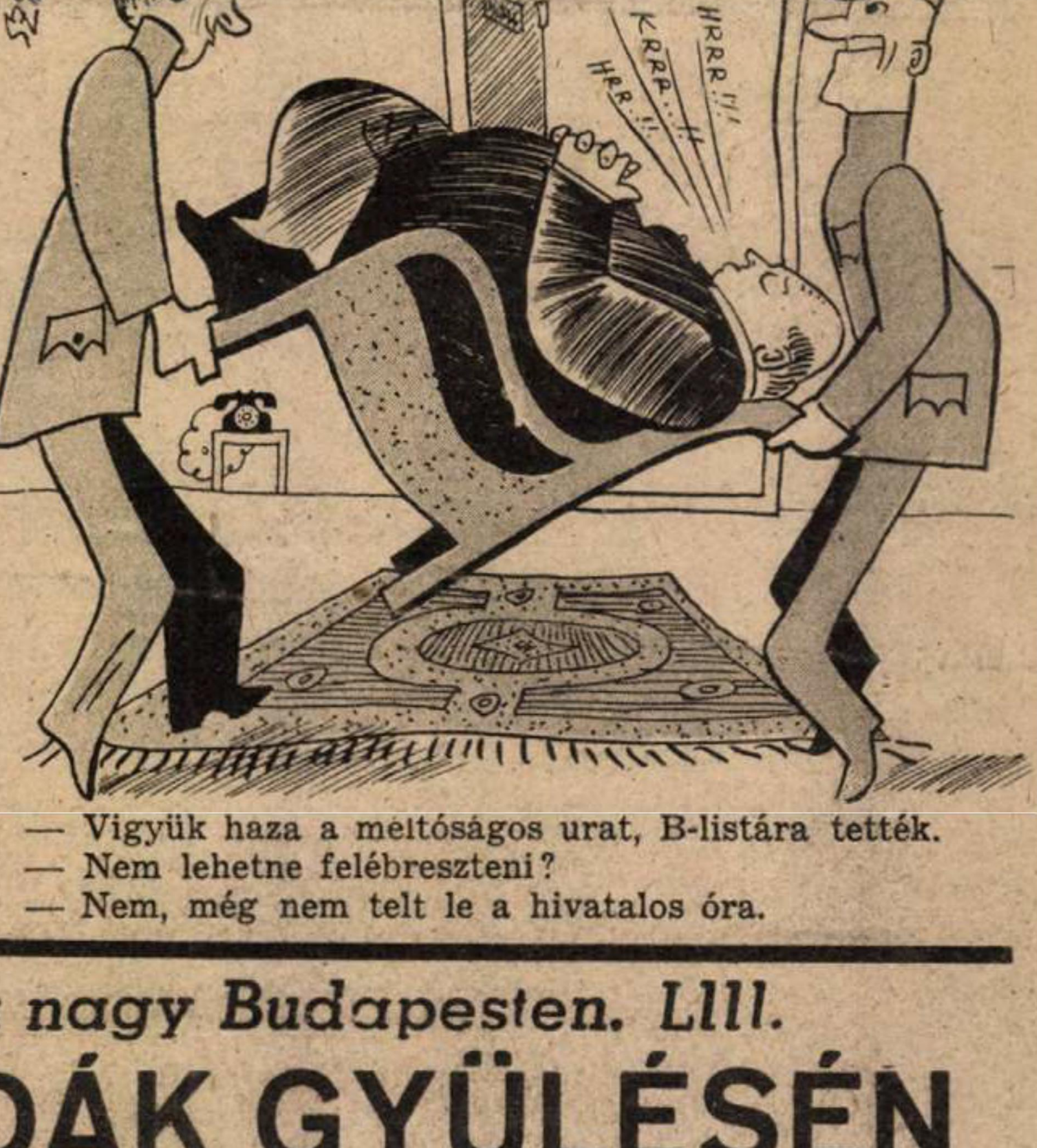
HRRR!!!
KRRR...!!
HRR...!!

— Vigyük haza a meltóságos urat, B-listára tették.
— Nem lehetne felébreszteni?
— Nem, még nem telt le a hivatalos óra.

WuZ
for men
WuZ

Egy perc
SZAPPANOZÁS
és borotválkozhat!

A FOR MEN borotvaszappan-porral való borotválkozás forradalmi újítás! A FOR MEN poralakban kerül az ecsetre, pillanatok alatt dús habot ad és egy perc alatt puhítja a legkeményebb szakált! A FOR MEN-t még ma szerezze be és reggeli bánata örömmé változik. Forgalomba hozza: Vienna-Wu 2 lerakat, Bpest.

Egy kis szamár kalandjai a nagy Budapesten. LIII.

KUKSI A KISGAZDÁK GYÜLÉSÉN

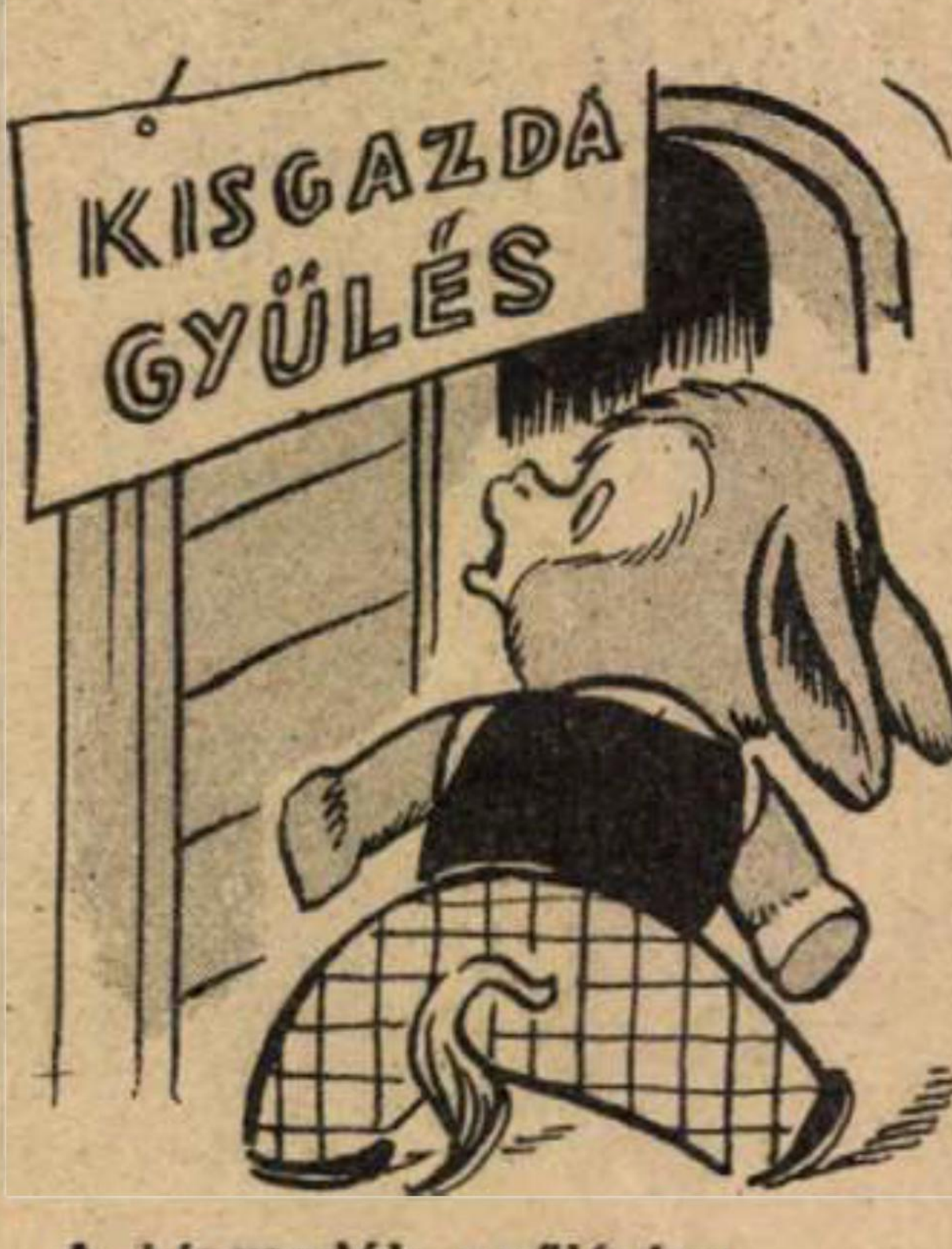

A kisgazdák gyülésére
Ment el Kuksi kedden este,
Mivelhogy egy jó kis murit
Kívánt az ő zsenge teste.

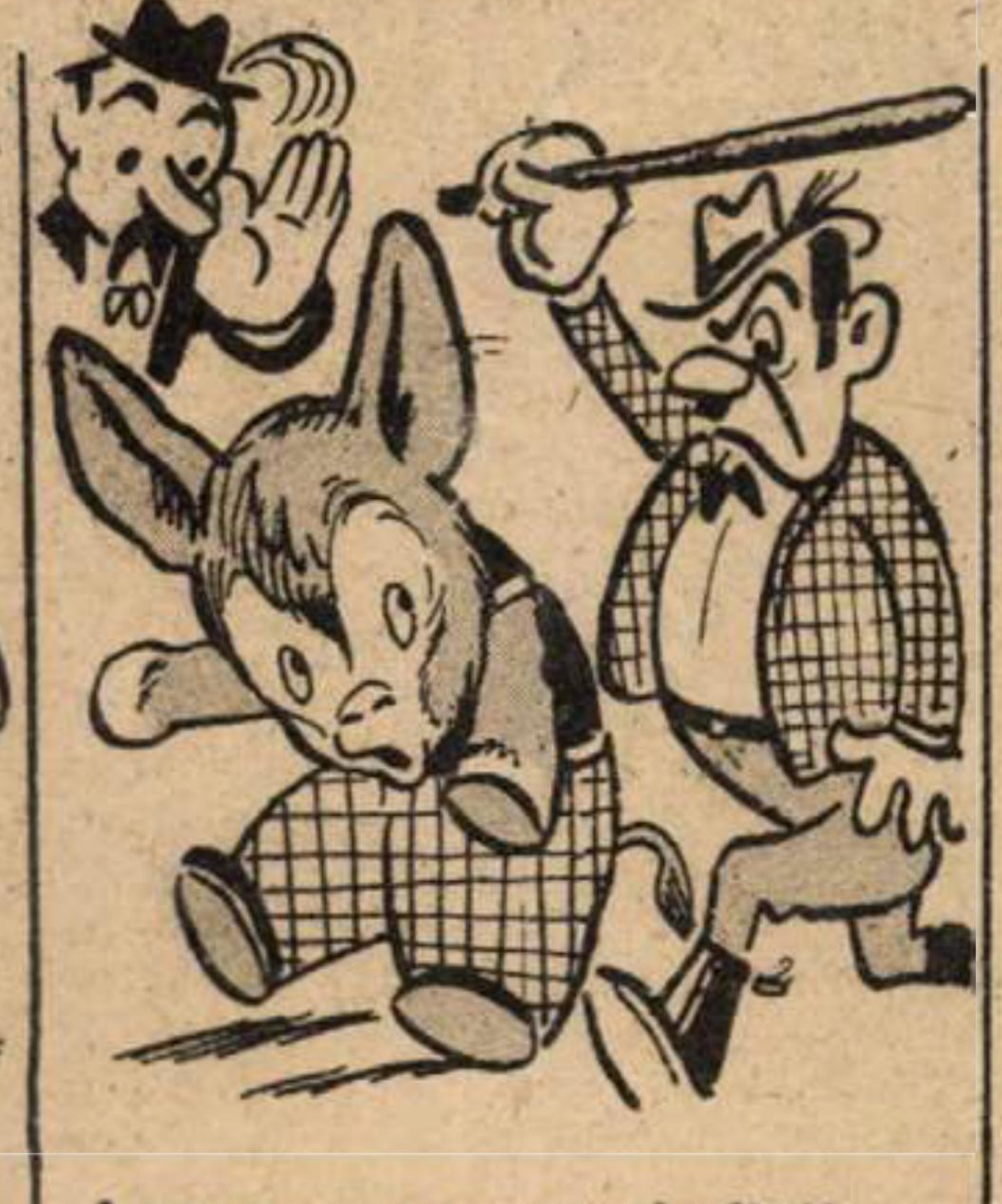

Arra persze nem számitott,
S meg is lepte őt egy kissé
Hogy őt is megverhetik ott,
(Ezt mutatja fenti klissé.)

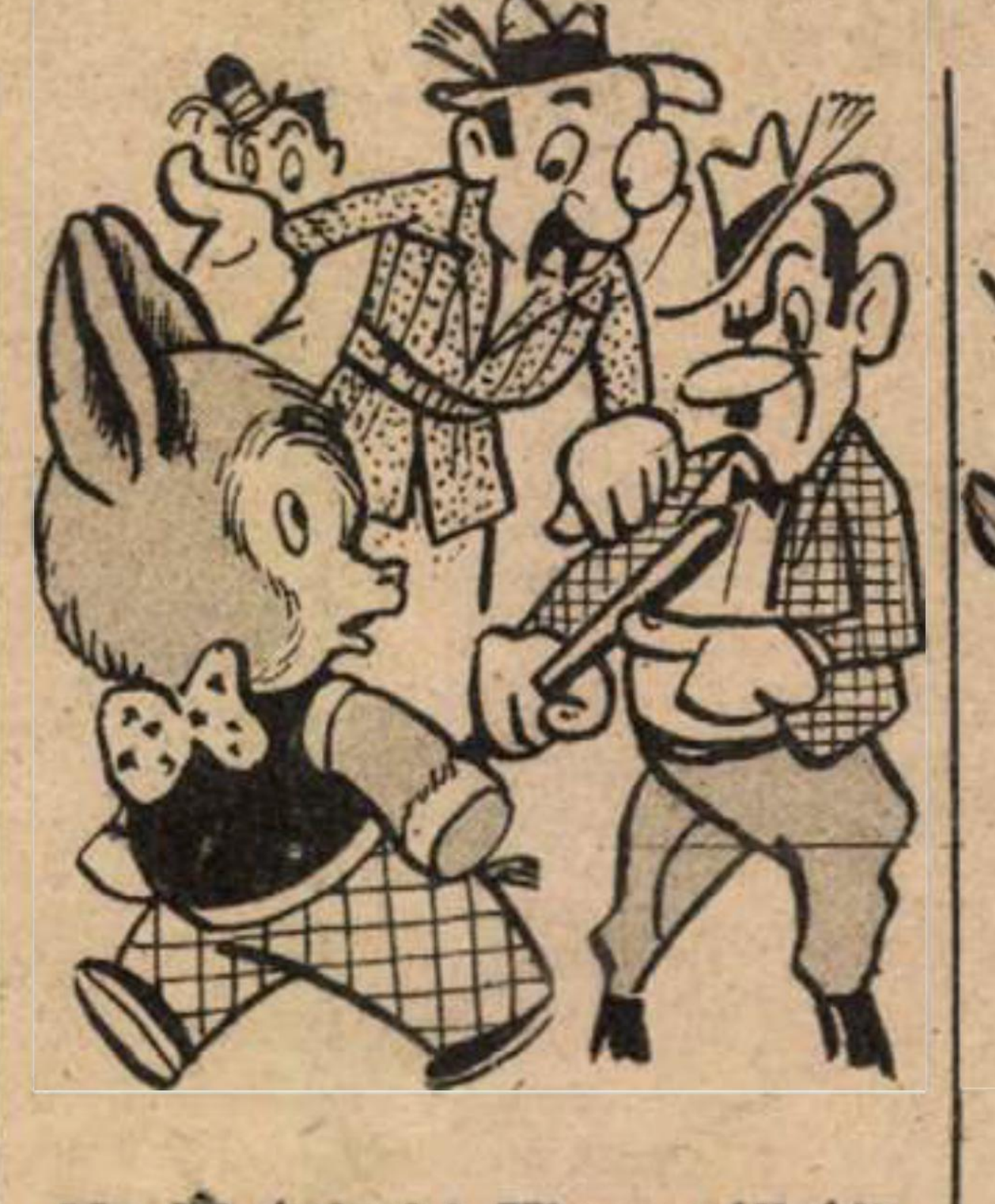

„Ne bántsátok! Hisz ez állat!“
Szólt valaki, s megállt a bot,
„Aki igazán kisgazda,
Nem verhet meg egy állatot!“

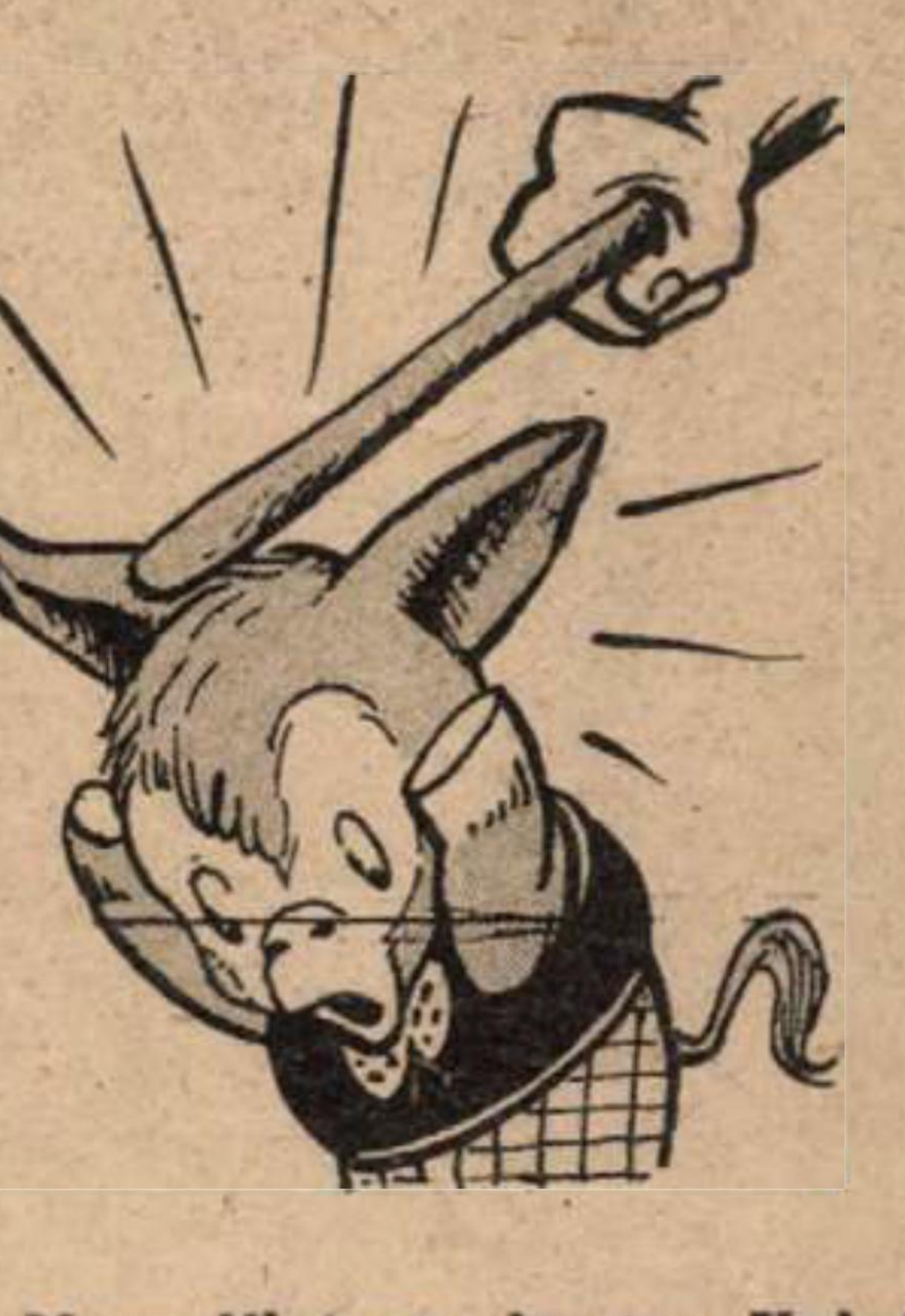

„Nem állat ez, hanem Kuksi,
Ludas Matyi tejtestvére!“
S nagyot ütött botjával a
Kuksikánk szamár fejére.

Tartsuk be a sorrendet

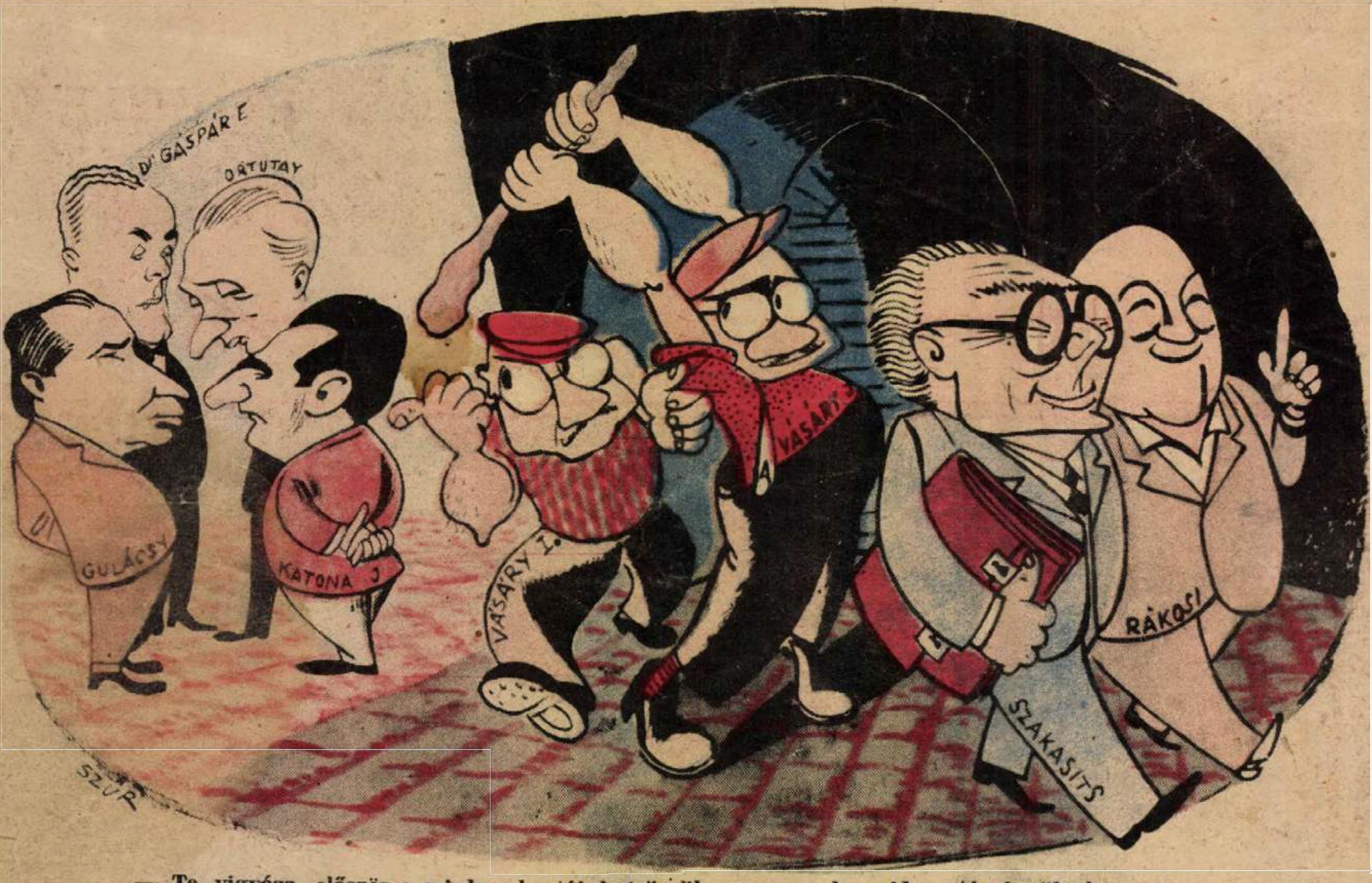

— Te, vigyázz, először a mi demokratáinkat üssük agyon, ezek majd azután kerülnek sorra . . .

A babonák védelmében!

Általában babona-ellenes vagyok. Semmiféle kabalában nem hittem eddig. De most, hogy hallottam Pók Emil történetét, most meginogtam. Ugy látszik, mégis van valami a dologban. Vannak rejtélyek, amelyeknek nem lehet a mélyére hatolni. De átadom a szót Póknak:

— Az úgy volt, hogy kedden egész éjjel a 11-es számról álmodtam. Nem vagyok babonás, nem tulajdonitottam neki semmi jelentőséget. Reggel felkeltem, déltájban bementem a hivatalomba. Hát hallom, hogy 11 órakor keresett valaki, meghagyta a telefonszámát. Ejnye — gondoltam magamban — ez már különös. Hogy éppen 11 órakor. Megnézem a telefonszámot: 12—34—01. Meghökkentem. A számok összege éppen 11. Felhivtam a számot. Egy barátom üzente, hogy üzleti ügyben saját érdekemben menjek el a XI. kerület Verpeléti-út 11-be, első emelet 11 alá. A titokzatos jelek ilyen halmazán már nem is lepődtem meg. Nem lehetett kétségem afelől, hogy kabalisztikus erők ujjmutatása ez. Csupa 11, ahova nézek 11. Elmondtam a dolgot egy kollégámnak, bizonyos Zahorczynak, aki ért az ilyesmihez. Kijelentette, hogy kötözni való bolond vagyok, ha nem fogadok szót a földöntúli erők intésének. Ilyen határozott formában ritkán jelentkezik az ilyesmi. Arra a kérdésemre, hogy ezek szerint hát mit tegyek, azt felelte: minden körülmények között menjek ki délután a lóversenyre, és minden pénzemet tegyem a 11. futam 11. sorszámú lovára, bármelyik ló legyen is az. Persze nem akartam elszalasztani a szerencsémet. Nem volt valami sok pénzem, előleget kértem a főnökömtől és délután kisiettem a lóversenyre. Tiz futamot türelmesen végigvártam, a 11. futam előtt zakatoló szívvel a pénztárhoz siettem és minden pénzemet rátettem Ripityomra, a 11. lóra. Képzelheti, milyen izgatott voltam, amikor néhány perccel később elindították a futamot . . .

— Na és? Na és? — szóltam közbe izgatottan a türelmetlenségtől — bejött a ló?

— Áh. 11-ik lett.

Ludas Matyi
SZATIRIKUS HETILAP
Megjelenik minden vasárnap.
Szerkesztő:
GÁL GYÖRGY
Felelős szerkesztő:
SZEGEDI EMIL
Felelős kiadó:
PETŐ JÓZSEF
Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Budapest, József-körút 5.
Telefon: 388—110 és 188—182.
Nyomatott a „Szikra" Lapvállalat offset-körforgógépein.
Felelős nyomdavezető:
Nedeczky László.

Benkő fenntartja:

Több a zsidó, mint valaha!

Benkő András kőbányai kisgazdapárti képviselő Nyirábrányban kijelentette, hogy több a zsidó, mint valaha.

Munkatársunk megkérdezte a képviselő urat, hogy ezirányú tapasztalatait hol szerezte.

A képviselő úr a legnagyobb határozottsággal adta meg a választ:

— A temetőben.

Nyaraljunk a Balatonnál

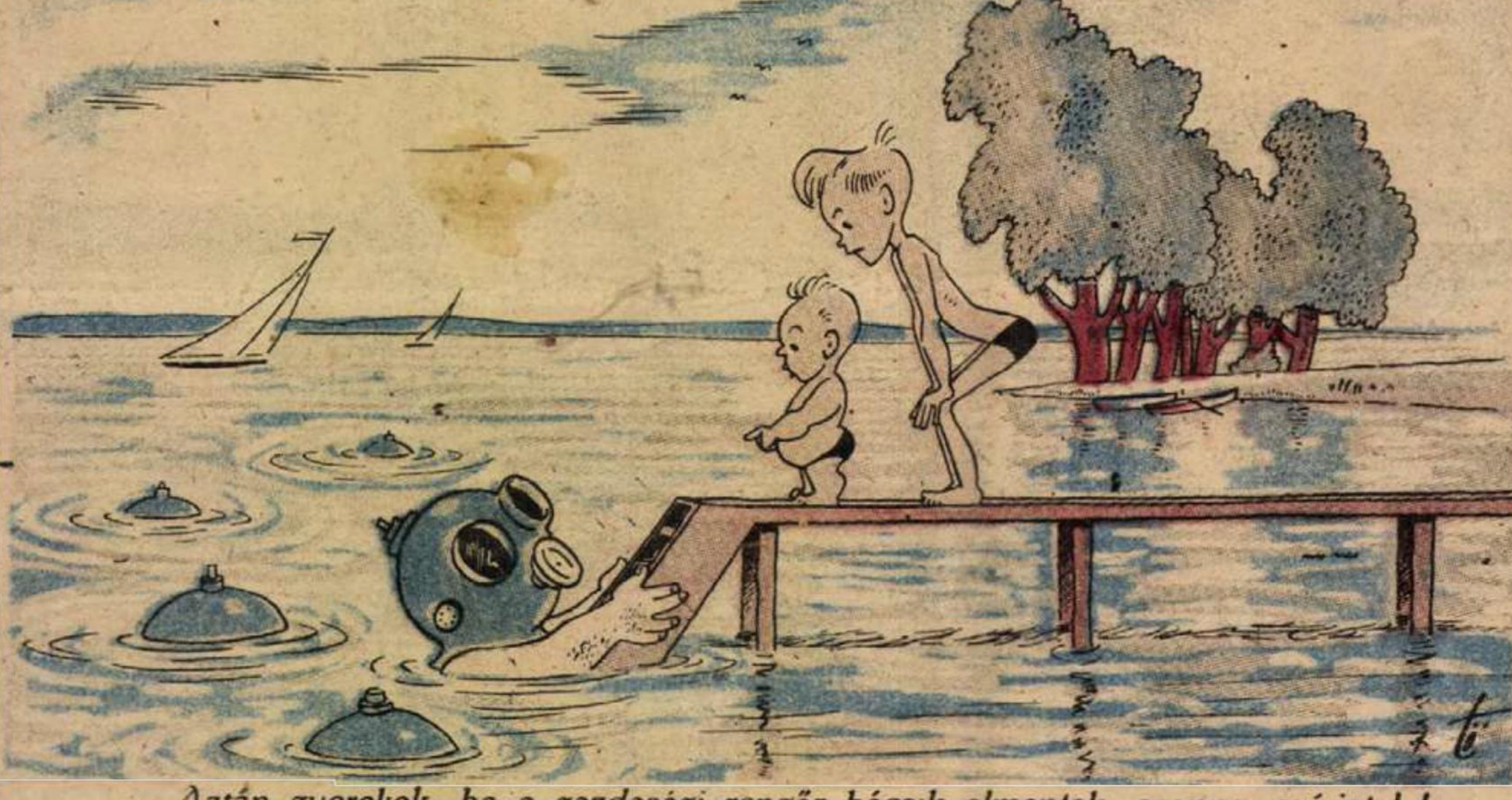

— *Aztán gyerekek, ha a gazdasági rendőr bácsik elmentek, azonnal szóljatok!*

E HETI SZÁMUNKAT ÍRTÁK ÉS RAJZOLTÁK:

Aranyos Gusztáv
Bondy Endre
Byssz Róbert
Farkas Lujza
Gábor Andor
Gergely Miklós
Gerő Sándor
Heves Ferenc
Hidvéghy Ferenc
ifj. Hont Ferenc
Kaján Tibor
Kertész Endre
Lovászy Márton
Pályi Jenő
Pártos Jenő
Sándor Károly
Shwott Lajos
Szakmáry László
Szegő Gizi
Szemes István
Szilágyi Lilla
Szűts Szabó József
Tabi László
Török János

Persze, ez nem kívánsághangverseny...

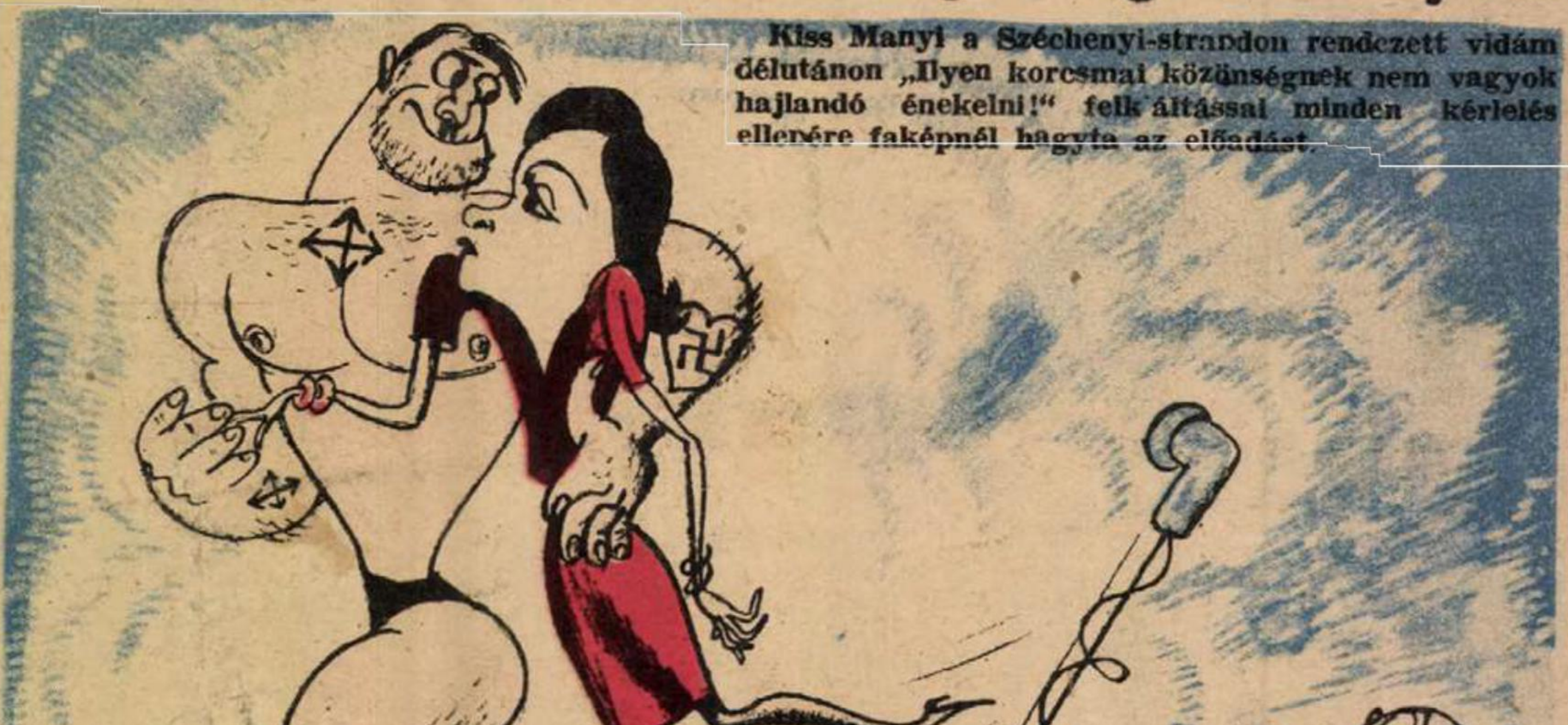

Kiss Manyi a Széchenyi-strandon rendezett vidám délutánon „Ilyen korcsmai közönségnek nem vagyok hajlandó énekelni!" felkiáltással minden kérlelés ellenére faképnél hagyta az előadást.

Kiss Manyi: De Mókuskám, csak nem fogom a nehezen igazolt hangomat ennek a demokrata csürhének koptatni . . .

Bondy Endre: Jódli

Ma megjelent ismét egy új rendelet
és ettől a valutafront rendbe lett.
Mert aszongya, kinél törtarany lesz, ó,
azt akasztani viszik el, hollárió!

Mert bukott istenség az arany, a tört,
s a dollárral is megszűnik már a flört.
A rubelnek sakk s a font sekkbe lesz, hó!
a lira a multé: hollárissimo!

A Franco pesetája nem frankó, pang,
és Dévénynél Dunát rekeszt majd a frank.
A dínárban cigit sodorni de jó!
s a zloty tapéta lesz: hollárió!

Ki polturát rejteget: éri halál
és jaj, kinél a rendőr sékelt talál.
De síma pengőd lehet egy szakajtó
hollári, hollári, hollárió,
sőt, kinek így tetszik hát: dollárió!